

POHJANMAAN MAANPUOLUSTAJA

N:o 2
Kesäkuu
2018

Olen maanpuolustaja ja ylpeä siitä

Asioita tapahtuu, tilanteet muuttuvat, mutta vapaaehtoinen maanpuolustus on ja pysyy. Ainakin meidän reserviläisten ja Isänmaan ystävien mielestä - maalla, merellä ja ilmassa.

Maailmalla kriisien kuva on muuttunut ja se vaikuttaa myös meidän rauhaa rakastavien ja rakentavien suomalaisten elämään. Meidän on otettava huomioon, mitä maailmalla tapahtuu ja reagoitava sellaisiin muutoksiin, jotka koskettavat omaa turvallisuuttamme yksilöinä, perheinä, itsenäisenä valtiona ja EU:n jäsenmaana. Maanpuolustustahtoa meiltä löytyy, mutta kuinka kanavoidsa sitä?

Kun nuorena, vasta perheen perustaneena miehenä mietiskelin, mihin harrastuksiin käytettävissä oleva vapaa-aikani riittäisi ja mihin keskittyisin niin monia mahdollisuuksia tarjoavassa maailmassa, niin ratkaisevin hetki oli ensimmäinen kertausharjoitukseni. Minä osasin, osaamiseeni oltiin tyytyväisiä, eikä kuntoni pettänyt! Se oli voimakas ahaa-elämys, vastasi veteraani-isäni välittämiä arvoja, liikunnallisia harrastuksiani ja haluani menestyä työelämässä. Olin jo varusmiespalvelukseni päätyttyä liittynyt paikalliseen reserviupseerikerhoon, mutta nyt lähdin uusin näkemysin sen toimintaan mukaan.

Samanlaisen vaikutusmahdollisuuden

tänä päivänä tarjoaa MPK monipuolisin koulutus- ja kouluttajatarjontoineen. Myös alueemme aktiivisilla reserviupseeri-, reserviläis-, kilta-, maanpuolustusnais- ja meripuolustusyhdistyksillä on vastaavaa harrastustarjontaa. Sellainen ihminen, joka haluaa eteenpäin elämässään ja työyhteisöissä, haluaa tavalta samanhenkisiä ihmisiä ja vaikuttaa ympäristönsä hyvinvointiin ja menestykseen, saa tällaisesta vapaaehtoisesta toiminnasta merkitystä ja uutta sisältöä elämälleen.

Vapaaehtoisuudessa on se hyvä puoli, ettei se ole pakollista. Voi itse valita kohteen, aikansa ja paikkansa. Ei tarvitse kuin vilkaista MPK:n koulutus- tai oman reserviläisjärjestönsä toimintakalenteria, niin tarjontaa löytyy ympäri vuoden. Jos puolustusvoimilta ei kuulu kutsua kertausharjoituksiin, voi aina lähteä mukaan MPK:n kursseille ja antaa siellä näyttönsä omasta osaamisesta. Osaamisesi kyllä huomataan, se tarjoaa mahdollisuuden eteenpäin.

Maailma on mahdollisuuksia täynnä. Uusia tilaisuuksia tulee, eikä entisiä kannata jäädä murehtimaan. Naiset osallistuvat yhä enenevässä määrin aseelliseen maanpuolustukseen ja saavat siellä haluamaansa kokemusta ja koulutusta myös siviilielämän tehtäviin,

samoin kuin miehetkin. Naisia on jo aktiivisesti mukana MPK:n toiminnassa kaikilla sen osa-alueilla, hyvä niin.

Nyky-yhteiskunnan suurimpia ongelmia on syrjäytyneiden, varsinkin nuorten kohtalo. Elämme suhteellisen turvallisen yhteiskunnassa, mutta meillä ei ole varaa jättää pudokkaitakaan huomiotta. Myös Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö, everstituutnantti Mika Piironen, kiinnitti tähän huomiota PAUHA18-harjoituksessa. Ehkä eräs vapaaehtoisen maanpuolustustyön muoto olisi nostaa syrjäytynyt nuori mukaan aktiiviseen elämään?

Kokonaisturvallisuus, yhteisöllisyys ja eheä yhteiskunta – kohti sitä!

**Jouko Liikanen,
päätoimittaja
Pohjanmaan
Maanpuolustaja**

Piirilehti uudistui

Piirimme viime vuoden syyskokouksessa heräsi huoli piirilehden tulevaisuudesta sekä lehden että piirin taloudesta.

Piirilehden talous on ollut alijäämäinen jo useamman vuoden ajan. Lehden taloutta on rasittanut postikulujen jatkuva nousu. Sama postikulujen jatkuva nousu rasittaa kaikkien muidenkin painettujen lehtien taloutta ja tätä vielä tehostaa ilmoitusmyynnin heikkeneminen.

Olimme tulleet lehden kustantamisessa tilanteeseen, jossa oli valittava kahden vaihtoehdon väliltä: onko piirin toiminnan ainoa toiminta julkaista lehteä tai onko lehden funktio edelleen alkuperäisen ajatuksen mukainen, tuottaa piirille varoja toimintaan?

Kokouksessa todettiin tarve uudistaa lehden sisältö, tehdä päätökset sen julkaisemisesta taloudellisesti kannattavasti ja täten kohentaa myös piirin taloutta.

Kokouksen päätöksen mukaisesti piirihallituksen asettama lehtitoimikunta päätti piirilehden talouden tasapainottamiseksi karsia kuluja pienentämällä 7 500 kappaleeksi painunutta painosmäärää 4000 kappaleeseen. Lisäksi päätettiin rajata lehden sivumäärä siten, että numerot 1 ja 3 ovat maksimissaan 28 sivuisia sekä lehdet 2 ja 4 ovat 32 sivuisia. Näillä toimenpiteillä mahdollistetaan piirilehden paperisen version ilmestyminen.

Lehtiä toki painetaan tarpeen mukaan enemmänkin, esim. jonkin yhdistyksen jotain tapahtumaa tai messuja varten

lisäennakkotilauksella. Tällaiset tilaukset tulee tehdä erikseen hyvissä ajoin ja lehdet laskutetaan tilaajalta ennen lehden toimitusta.

Kokous päätti myös, että lehden kunkin numeron aineistopäivä on täsmällinen. Tämä mahdollistaa päätoimittajalle työrauhan ja hän saa keskittyä työssään oleelliseen, eikä hänen tarvitse odottaa myöhässä saapuvaa aineistoa. Mikäli aineistoa ei ole toimitettu päätoimittajalle määräaikaan mennessä, se julkaistaan seuraavassa lehdessä tai se jää pois.

Lehden sisältö keskittyy piirimme jäsenyhdistysten toiminnan esittelyyn. Siksi toivomme lehteen lähetetyn materiaalin sisältävän laadukkaita kuvia ja lyhyitä napakoita tekstejä. Lehdessä julkaistaan myös sotahistoriallisia ja muita maanpuolustustoimintaan liittyviä artikkeleita. Lisäksi toivomme lehteemme myös ruotsinkielisiä artikkeleita.

Piirilehtemme päätoimittaja Heikki Pääjärvi on luopunut tehtävästään, jota hän on ansiokkaasti hoitanut 15 vuoden ajan. Samoin lehden teknisestä toteutuksesta vastanneet Päivi Kultalahti ja Ari Alalantela luopuvat tehtävistään. Piirihallitus esittää edellä mainituille lämpimät kiitokset pitkäaikaisesta työstä piirimme ja vapaaehtoisen maanpuolustuksen hyväksi.

Lehden päätoimittaja on Jouko Liikanen, jolle lähetetään lehden tuleva aineisto sähköpostiosoitteeseen: paatoimittaja@kpmaanpuolustajat.fi.

Piirihallitus

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien Piiri ry:n hallitus

Puheenjohtaja **Christer Eriksson**
christereriksson100@gmail.com P: 040 5525 269

1. varapuheenjohtaja **Sami Salmu**
sami.o.salmu@gmail.com P: 044 3824129

2. varapuheenjohtaja **Rauno Hauta-aho**
rauno.hauta-aho@sok.fi P: 040 5817412

3. varapuheenjohtaja & urheiluvastaava
Seppo Ruotoistenmäki
rmaki@hotmail.com. P: 0405870 42

**Kari Autio, Johan Irljala,
Eero Muhonen, Jari Myllymäki,
Sami Pokki**

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien Piiri ry:n toiminnanjohtaja

Antti Wall
antti.wall@luke.fi
P: 050 3513 967

www.kpmaanpuolustajat.fi

KANNEKUVA: Pilvi Vihanta PAUHA18-harjoituksen Tiedotta-jakurssilta halusi nähdä meren Vattajan ampuma- ja harjoitusalueen tutkatornista. JOUKO LIIKANEN

VARIKKO18

14.-15.7.2018

Jalkaväkipartion, ryhmän ja joukkueen taistelua rakennetussa ympäristössä airsoft -asein simuloituna.

RANNIKKOMYRSKY18

3.-5.8.2018

Jalkaväkijoukkueen taistelu, tiedustelukurssi, vastaiskutoiminta, TRA-kurssi ja viestikurssi muodostavat toiminnallisen harjoituskokonaisuuden, jossa hyödynnetään KASI-taistelusimulaattoreita.

SOTILASPOLIISI 1 / SOMMARÖ18

10.-12.8.2018

Sotilaspoliisikoulutusohjelman ensimmäinen kurssi toteutetaan Sommarö18 -harjoituksen yhteydessä Vaasassa. Kurssin päämääränä on kouluttaa sijoituskelpoisille reserviläisille sotilaspoliisitoiminnan perusteet.

TUKIALUEEN TIEDUSTELU 2 / SOMMARÖ18

10.-12.8.2018

Rakennetun alueen tiedusteluun, valvontaan sekä kohdealueen ja sen rakennuksien haltuunottoon perehdyttävää, toiminnallista kouluusta osana Sommarö18 -harjoitusta.

KOKONAISTURVALLISUUSTAPAHTUMA VAASA

5.9.2018

Vaasan kokonaisturvallisuustapahtumassa esittäytyy laaja kirjo turvallisuuden viranomais- yritys- ja järjestötoimijoita. Koko perheen tapahtumassa on nähtävää ja koettavaa jokaiselle.

KOULUTUSKALENTERI

Koulutustarjontamme päivittyy kaiken aikaa. Ajantasaiset tiedot piirimme tämän vuoden 250 koulutustapahtumasta löydät koulutuskalenteristamme www.mpk.fi/koulutuskalenteri

Pohjanmaan maanpuolustuspiiri

Piiripäällikkö Jani Pikkarainen
050 553 6828, jani.pikkarainen@mpk.fi

Koulutussihteeri Rhea Nykvist
0400 395 909, rhea.nykvist@mpk.fi

 www.instagram.com/mpkpohjanmaa

Kokkolan ja Vaasan koulutuspiirien päälliköt

Koulutuspiiripäällikkö Toni Puutio
040 177 3414, toni.puutio@mpk.fi

Koulutuspiiripäällikkö Hannu Maunula
040 486 4200, hannu.maunula@mpk.fi

 www.facebook.com/pohmpp

Koulutuspiiripäällikkö Pauli Salo
040 167 7333, pauli.salo@mpk.fi

Koulutuspiiripäällikkö Toni Alho
044 506 6366, toni.alho@mpk.fi

Koulutuspiiripäällikkö Juha Möttönen
040 543 3754, juha.mottonen@mpk.fi

MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYS
POHJANMAAN MAANPUOLUSTUSPIIRI

Puolustusministeri Jussi Niinistön puhe Vapausota 1918 sodan nimet –seminaari Ostrobotnia, 26.4.2018

Hyvät naiset ja herrat

Sata vuotta sitten Suomessa käytiin sotaa, jonka nimestä edelleen on erilaisia mielipiteitä. Nuijasota on nuijasota, Suomen sota on Suomen sota, talvisota on talvisota siinä missä jatkosota on jatkosota vaan mikä on osuvin nimitys vuonna 1918 käydylle sodalle – siinä tämän seminaarin teema.

Kiistatonta on, että vuonna –18 punakaartilaiset yrittivät kaapata vallan maailman kansanvaltaisimmalta eduskunnalta ja sen asettamalta hallitukselta. Siihen heitä yllyttivät Venäjällä vallan Leninin johdolla kaapanneet bolševikit. Lenin lupasi aseita, lupasipa Lenin kaikenlaista muutakin tukea Suomen punakaarteille. Onnistuessaan olisi tapahtunut **vallankumous**, kuten edellisellä vuonna –17 tapahtui, kahteenkin otteeseen, mutta koska yritys Suomessa epäonnistui, siitä tuli **kapina**, joka oli kansan suussa varsin arkinen ja yleinen nimitys pitkään. ”Se tapahtui kapinan aikaan”, saatettiin aivan yleisesti sanoa. Punaiset kutsuivat itseään kapinallisiksi ja myös valkoiset nimittivät heitä kapinallisiksi. Kapina-nimitys, neutraalisuudesta huolimatta, on viime sotien jälkeen jäänyt vähälle käytölle. Se on historiallisen todellisuuden kannalta vahinko.

Aikoinaan ääriivasemmistolaisissa piireissä puhuttiin oikeaoppisesti **luokkasodasta**, omistavien ja omistamattomien luokkien välisestä kamppailusta. Sillä haluttiin selittää, että vuoden –18 sota johtui yhteiskunnallisesta sorrosta ja oli siksi oikeutettu. Itse sodan aikana luokkasota-nimitystä käytettiin vähän. Neuvostoliiton romahdettua sanaa kuulee yhä harvemmin, ja luokkasota onkin poistumassa sodan nimien – voiko sanoa lainausmerkeissä ”taistelulentä” – selvän tappion kärsineenä. Samoin on käynyt väinölinnamaiselle vedätykselle, nimittäin **torpparisodalle**, mutta ei siitä sen enempää kuin että molemmilla puolilla taisteli torppareita jokseenkin yhtä paljon.

No sitten on tämä **kansalaisota**. Ei ole kiistelty siitä, etteivät saman valtion kansalaiset käyneet sotaa toisiaan vastaan. Tässä mielessä kyseessä oli kansalaisota. Nimitys yleistyi toisen maailmansodan jälkeen ja oli yleisimmillään 1970–1980-luvuilla. Joskus puhutaan runollisesti **veljessodasta**, mikä on totta sekin, eräissä harvinaisimmassa tapauksissa jopa sananmukaisesti.

Kansalaisota-nimitys on kuitenkin yleisempi. Se syyllistää molempia osapuolia yhtä paljon. Sota oli hävinneelle osapuolelle selkeä trauma, sielullinen vamma. Kansalaisota-nimityksen käyttö sopi vasemmistolaisittain ajatteleville, sillä se peitti historiallisen tosiasian: punaisen nousun demokratiaa vastaa. Kapina-sanahan pitää sisällään valtiolliseen rikokseen ryhtymisen.

Kansalaisota-termi luo mielikuvan, että kyseessä oli suomalaisten keskinäinen välienselvittely ilman muita tavoitteita. Näin venäläisten tai miksei myös saksalaistenkin osuutta voitiin tarkoituksellisesti vähätellä. Sota ei kuitenkaan ollut pelkkää kansalaisotaa. Suomen senaatin eli maan laillisen hallituksen päämääriin ei todellakaan kuulunut sellaisen aloittaminen.

Kansalaisodalle rinnakkainen **sisällissota**-nimitys on ajateltu sikäli ehkä kelpoisemmaksi, että sisällissodassa ovat vastakkain saman maan kansalaiset ja yleensä siihen on sekaantunut myös vieraita valtioita, mainittakoon vaikka Espanjan sisällissota. Sisällissodan kurssi on ollut viime vuosina vahvassa nousussa kansalaisodan kustannuksella.

Mahdollisesti sisällissota nimityksenä ymmärretään kansalaisotaa neutraalimmaksi, vähemmän ideologista latausta sisältäväksi, elämehän poliittisen korrektiuden ja ”mielensäpahoittamisen” aikaa. Pohjimmiltaan sisällissota ja kansalaisota ovat kuitenkin aivan samaa juurta sanoina. Molempien käyttämisessä on kuitenkin se ongelma, että ne mitätöivät sodan historiallisen merkityksen.

Vapausota-nimitys oli käytössä laillisen hallituksen puolella alusta alkaen, ja siihenhän juuri valkoisen ydinjoukon muodostaneet aktivistit ja jääkärit olivat vuosia valmistautuneet. Kansalais- tai sisällissotaa he eivät halunneet, vaan venäläiset pois maasta. Sota alkoi tammisunnuntaina 1918 venäläisten aseistariisunnalla ja vasta sodan päätyttyä maa oli vapaa vieraista, kutsumattomista sotavoimista.

Vapausodasta tuli pian sodan jälkeen virallisen Suomen virallinen nimitys aina lakitekstejä ja muistomitaleita myöten. Puolustusvoimissa nimitys on säilynyt käytössä näihin päiviin saakka, jos

kohta haparointiakin esiintyy. Se on historiatonta, sillä se oli vapausota, joka synnytti Suomen armeijan.

Vapausotaa puoltaa sekin, että Suomi solmi Tarton rauhansopimuksen Neuvosto-Venäjän kanssa vuonna 1920. Vallankumouksen, luokka-, veljes-, kansalais- saati sisällissodan rauhaa ei siis Tartossa solmittu. Tammisunnuntaina alkanut vapausota sai siten sinettinsä Tarton rauhassa ja itsenäisen Suomen rajat Tartossa vahvistuksensa.

Itsenäisyydelle valkoisten voitto oli välttämätön. Vapausota oli näin ollen myös **itsenäisyysota**, koska sillä varmistettiin Suomen valtiollinen itsenäisyys ja kansanvaltainen valtiomuoto. Itsenäisyysota on kuitenkin tekemällä tehty nimitys, eikä sitä paljoa käytössä näekään.

Toisaalta on syytä muistaa sekin, että vapausoturit eivät nousseet taisteluun yksinomaan venäläisiä vastaan, vaan heillä oli myös tarkoitus tukahduttaa maassa Venäjän vallankumouksen seurauksena rehottanut anarkia ja rauhoittaa maa sekä palauttaa laillinen järjestys. Vapausodan rinnalla kulki siis sisäisen taistelun juonne, mutta vapausotaa valkoiset vapausoturit joka tapauksessa kokivat käyvänsä. – Eikä vapausota tuntematon termi vakaumuksensa puolesta taistelleille punaisillekaan ollut.

Sota vuonna –18 oli ennen kokematon kansallinen onnettomuus. Materiaaliset vahingot koettelivat kansakunnan kesto-kykyä: palaneet talot, ryöstetyt omaisuudet. Suurinta huomiota sai kuitenkin terrori, tuhannet surmansa saaneet miehet, naiset ja lapset. Punakaartilaiset murhasivat joukoittain sotavankeja ja siviilejä.

Valkoinen reaktio punaiseen terroriin oli ankara, kohtuutonkin (ainakin tästä päivästä katsottuna) mutta on muistettava, että kyseessä oli pitkälti nimenomaan reaktio: ilman anarkiaa ja punakapinaa ei olisi ollut punaista terroria eikä ilman punaista terroria olisi ollut valkoista kostoa. Kun kapinaan oli lähdetty, oli sisällissota väistämätön. Aikalaislogiikan mukaisesti sodan aloittajaa pidettiin itse vastuullisena niistä seurauksista, jotka se tappion koittaessa joutui kärsimään. ”Joka miekkaan

Puolustusministeri Jussi Niinistö. KUVA: PUOLUSTUSMINISTERIÖ

tarttuu, se miekkaan hukkuu” –henkisesti.

Tätä historian lainalaisuutta – syytä ja seurausta – olisi suomalaisen median useamminkin pysähdyttävä miettimään, eikä alituisen vain heikumoida valkoisella terrorilla tapahtumasarjan taustoista kertomatta. Omasta mielestäni punakapinan aloittaminen oli suurin Suomessa viime vuosisadalla tehty virhe, se oli suoraan sanoen poliittinen järjettömyys, josta vastuu on silloisen sosialidemokraattisen puolueen johdolla.

SDP:n johdolla on ankara vastuu kapinaan ryhtymisestä eikä sitä pese pois kapinallisten myöhemmät kärsimykset. Kapina kansanvaltaa vastaan johti tuhansien suomalaisten kuolemaan, mittaamattomiin inhimillisiin kärsimyksiin ja suuriin taloudellisiin vahinkoihin.

Ja jos spekulointi sallitaan, niin onnistuessaan punakapina olisi johtanut Suomen ajautumiseen yhdeksi neuvostotasavallaksi Itä-Karjalan, Ukrainan, Georgian ja monen muun tavoin. Olisimme saaneet kärsiä Leninin ja Stalinin hirmutöistä. Ei olisi ollut mitään talvi- ja jatkosotaa, sillä itsenäistä Suomea ei olisi ollut, mitä puolustaa.

Kuten edellä on käynyt ilmi, keväällä –18 Suomessa käytiin vapausotaa, josta tuli myös sisällissota, kansalais- tai veljessota. Vapausota on valtiopoliittisesti osuvin termi, joten jos olisi valittava vain yksi nimi, olisi valinta helppo.

Vapausota varmisti itsenäisyyden lisäksi kansanvallan. Kyse on perusarvoista, joiden varaan Suomea rakennetaan tänäkin päivänä. Vapausota kertoo meille parhaiten tapahtumasarjan historiallisen merkityksen. Käyttäkäämme siis rohkeasti sitä, mutta toki muitakin saa vapaassa maassa käyttää – kunhan ymmärtää historian moninaisuuden.

Niin se kai on, kuten suomalaisen historiantutkimuksen Grand Old Man, edesmennyt akateemikko **Eino Jutikkala** minulle kerran totesi – taisi olla 2000-luvun alussa eräessä historiaseminaarissa – että ei vaan ”rakkaalla lapsella”, kuten Jutikkala sanoi, vaan myös ”pahalla pojalla” on monta nimeä.

Jutikkalan tavoin olen vapausota-sanana puolestapuhuja, ja toivon termin rohkeampaa käyttöä, sillä mielestäni meillä suomalaisilla ei ole syytä häpeillä omaa historiaamme, sen

suurta kuvaa: taistelua vapauden, itsenäisyyden ja kansanvallan puolesta.

Ymmärrän toki, että nykyilmapiiri vaatii kohtuullista siviilirohkeutta puhua vapausodasta. Helpompaa on mennä virran mukana ja puhua sisällissodasta, joka on muka neutraalein nimitys. Mutta väitän, että ajan oloon vapausota-nimitys valtaa alaa. Lopulta vapausota voittaa. Väitän myös, että hamassa tulevaisuudessa vapaus-, talvi- ja jatkosodat nähdään yhä enemmän ja enemmän jatkumona, Suomen vapaustaisteluna. Muistettakoon vain ylipäällikkö Mannerheimin sanat talvisodan ensimmäisessä päiväkäskyssä: ”Tämä sota ei ole mitään muuta kuin Vapausotamme jatkoa ja loppunäytös. Me taistelemme kodin, uskonnon ja isänmaan puolesta.”

Vapausodan nimi on aiheuttanut laajaa keskustelua. Nimeksi on haluttu milloin mitään, nimitoiveet ovat usein muodostuneet ihmisten oman poliittisen kannan mukaan. Vapausodan päättymisestä on tullut sata vuotta täyteen, tämä ministerin puhe on herättämässä myös nimikeskustelua.

Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Kilta ry 40 vuotta

Autokilta saavutti 30.3.2018 kunnioitettavan neljänkymmenen vuoden merkkipäivän. Juhlallisuuksia vietettiin lauantaina 24.3. hotelli Kaarlessa. Runsaslukuisesti oli kutsumme saavuttanut yhteistyökumppanimme sekä arvoisat kiltaveljet ja sisaret, läpi koko rakkaan 100-vuotiaan Suomenmaamme. Nöyrät kiitokset jokaiselle, kun olitte juhlistamassa tilaisuuttamme!

Tilaisuus aloitettiin puolen päivän aikoihin kaupunkierroksella. Pohjanmaan Tilausliikenne Oy, puikoissa liikennöitsijä Antti Vieri, johdatteli vieraamme historiallisiin kohteisiin. Ensin entinen Asevarikko, Asekoulun alue eli Pikiruukki, sitten Marian hautausmaalla seppeleen lasku sankarivainajien muisto-

merkkille. Pysähdys suojelukuntatalon perinnehuoneessa, tutustuttiin valokuvanäyttelyyn. Kierroksen päätteeksi suoritettiin seppeleen lasku Kotirintamanaisten muistomerkeille.

Kauppatorille oli järjestetty pienoinen ajokalustonäyttely, nähtävillä oli vanhempaa ja uudempaa kalustoa. Näyttely herätti kiinnostusta toriyleisönkin keskuudessa.

Kellon ehtiessä 15:een oli siirtyminen sisätiloihin, ja iltajuhla pääsi alkamaan kiltamestari Antti Roiko-Jokelan tervetuloitotuksin. Kaupungin tervehdyksen esitti Wanha-Kalle, Kaija Jestoi. Kilta tänään -katsaus ja äänessä varapuheenjohtaja Ari Olli. Ilta jatkui Puolustusvoimien tervehdyksellä, sitten Autojoukkokilto-

jen Liiton, Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piirin ja MPK:n tervehdykset. Seurasi vapaan sanan tilaisuus, siitä jatkettiin muistavaisilla ja mitalien jakoseremonialla.

Kello 17:n jälkeen siirryttiin päivälliselle ja jatkamaan seurustelua vapaamuotoisella illanvietolla. Ruoka maistui ja juttua riitti iltapuhteelle saakka. Osa vieraista myös yöpyi hotelli Kaarlessa.

Näin olivat 40-vuotisjuhlat päätöksessään. Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Kilta ry esittää lämpimät kiitokset kaikille mukana olleille, etenkin tukijoillemme ja sponsoreillemme.

Eero Muhonen,

Kotirintamanaisten muistomerkki 23.3.2018. Kunniavartio Kaj Nisula ja Vesa Isokangas Killan lippu Ilkka Jylhä ja Suomen lippu Seppo Lindholm. Seppeleen lasku 1.Er.Autok. kapt. Antti Kilpeläinen ja Ari Olli

Kalajoen reserviläisjärjestöillä on pitkät yhteistoiminnan perinteet

Vuonna 1960 perustettu Kalajoen Reserviupseerikerho ry sekä vuonna 1962 Kalajoen Reservialiupeerit ry:n nimellä perustettu Kalajoen Reserviläiset ry ovat nykyisen Kalajoen kaupungin alueella toimivat reserviläisjärjestöt. Kalajoen Reserviläiset ry:n jäsenmäärä on 130 ja reserviupseerikerhon 38. Järjestöjemme ydintoimintaa on reserviläistaitojen kouluttaminen ja ylläpitäminen sekä maanpuolustushengen, veteraaniperinteiden ja sotahistorian vaaliminen.

Matalalla kynnyksellä mukaan

Ammunta on paikallisen reserviläisjärjestön paras sisäheittotuote. Ammunta on suosituinta toimintaamme ja sitä tarjoamme jäsenillemme sekä perusmuotoisina rata-ammuntoina että haasteellisempina toiminnallisina ammuntoina jokaisena vuodenaikana. Vuosittain, toukokuusta lähtien, ammutaan kolmen osakilpailun ammuntacup, jossa kisataan perinne kiväärillä, sotilaspistoolilla sekä itselataavalla reserviläiskiväärillä. Ammuntatoiminnan takana on ammattitaitoa valtakunnan ykköstarkka-ampujista lähtien.

Ammunnat järjestetään paikallisten metsästyssseurojen ampumapaikoilla Mehtäkylässä, Rautiossa ja Pernussa, Särkkäinportin ampumaradan ympäristöluvan päätyttyä vuonna 2016. Ampumatoiminnan jatkumisen varmistamiseksi molemmat reserviläisjärjestöt ovatkin sitoutuneet vuonna

Ammunta on Kalajoen reserviläisjärjestöjen suosituin toimintamuoto.

2018 tukemaan Mehtäkylän ampumapaikan kunnostusta rahallisesti. Lisäksi Särkkäinportin hiihtostadionin ammuntoja varten osallistutaan luotisiepparin hankintaan.

Maanpuolustushengen, veteraaniperinteiden ja sotahistorian vaalintaa

Kalajoella maastopukuista sotilasta voi nähdä lähinnä varusmiesten lomakuljetusten saapuessa tai lähtiessä. Maanpuolustuksen näkyvyyden kannalta paikallisesti onkin tärkeää, että reserviläiset asettavat kunniavartiot sotiemme veteraanien muistomerkeille jokaisena itsenäisyyspäivänä, kansallisena veteraanipäivänä, kaatuneiden muistopäivänä sekä muihin pyydettyihin tilaisuuksiin. Kunniavartio- ja muun edustustoiminnan tehostamiseksi järjestöt ovatkin hankkineet jäsenilleen uusia maasto- ja lumipukuja ja hankintoja jatketaan edelleen. Vietettävien juhlien yhteistyökumppaneina toimivat Kalajoen seurakunta ja Kalajoen kaupunki.

Vuosittain, helmi-maaliskuussa yhteistoiminnassa Kainuun prikaatin kanssa kerättävän veteraanikeräyksen onnistumisen ovat mahdollistaneet varusmiesten kuljetustoimintaan sitoutuneet jäsenemme ja toivomme edelleen aktiivista osallistumista, niin kauan kuin keräyksiä järjestetään.

Sotahistorialliset matkat Venäjälle talvi- ja jatkosodan taistelupaikoille sekä Baltiaan jääkärien jäljille ovat olleet osa kalajokista reserviläistoimintaa jo usean vuosikymmenen ajan, ja jälleen heinäkuussa on edessä uusi matka Laatokan Karjalaan ja Karjalan kannakselle.

Kokoukset, tiedotus ja muu toiminta

Järjestöme ovat jo pitkään järjestäneet syys- ja kevätkokoukset yhteisinä tapahtumina, joiden ohessa on usein tutustuttu paikallisten yritysten toimintaan. Viestintä tapahtuu suurimmaksi osaksi sähköisten viestimien kautta, ja yhdistyksillä toimii yhteinen WhatsApp-ryhmä sisäistä viestintää sekä Facebook-sivu yhteisine ylläpito-oikeuksineen ulkoista viestintää varten. Myös tämän lehden ilmoitusmyyntiä on hoidettu yhteisin ponnistuksin, maanpuolustuspiirimme piikkipaikkaa ilmoitusmyynnissä pitäen. Liikenteenohjaus-, tai lipunmyyntitapahtumiin on taivuttu lyhyelläkin varoitusaajalla. Aktiivisesta toiminnasta kuuluu tekijälle kiitos, joka saattaa olla jopa järjestöjemme esityksestä tapahtuva puolustusvoimien myöntämä ylennys!

Toiminnan haasteita

Kalajoella, kuten monella muulla maaseutupaikkakunnalla, reserviläistoiminnan haasteita on useita, kuten nuorten reserviläisten muuttaminen kasvukeskuksiin. Muiden hyvien, reserviläistaitoja tukevien vapaa-ajanviettomahdollisuuksien laaja kirjo on tietysti Kalajoella positiivinen ongelma, mutta harmiksemme vuorokauden pituus on meilläkin vain 24 tuntia.

Sami Salmu, puheenjohtaja, Kalajoen Reserviupseerikerho ry

Jari Kerola, puheenjohtaja, Kalajoen Reserviläiset ry

Merivartiotoiminta tutuksi pohjalaisille maanpuolustajille Vallgrundin vierailulla

Vaasan läänin maanpuolustusyhdistyksen tavoitteena on pitää jäsenistönsä kokonaisuutena ajan tasalla mm. tekemällä vuosittain opinto- ja tutustumismatkoja eri maanpuolustus- ja vastaaviin kohteisiin. Kahtena viime vuotena yhdistyksen puheenjohtaja, kauppaneuvos Martti Eurola on johdattanut matkailajiksi kaksipäiväisille, oman alueen ulkopuolelle suuntautuneille kohteille, pääkohteina Maanpuolustuskorkeakoulu ja Panssariprikaati. Asiantuntijana matkaohjelmien suunnittelussa ja käytännön järjestelyistä vastaavana on toiminut Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti Mika Piironen.

Tänä vuonna sadan vuoden takaisin historiallisiin tapahtumiin liittyvät juhla- ja muistotilaisuudet ovat olleet niin lukuisat, että yhdistys päätti toteuttaa keväisen retkensä hieman pienimuotoisemmin oman toimialueensa kohteeseen, Raippaluodossa sijaitsevalle Vallgrundin merivartiostasemalle. Käynti toteutettiin vuoden ensimmäisenä todellisenä kesäpäivänä helatorstaina 10.5. Aurinko paistoi matkailajien iloksi pilvettömältä taivaalta ja meri oli lähes peilittynyt. Osanottajina retkellä oli 15 yhdistyksen jäsentä.

Vallgrundin merivartiostasema on yksi Länsi-Suomen merivartioston 13 merivartiostasemasta ja on niiden joukossa yksi viidestä keskusasemasta (Kaskinen ja Kokkola ovat kaksi muuta Merenkurkun asemia). Länsi-Suomen merivartiosto puolestaan on osa maamme Rajavartiolaistosta, jonka yhdeksän hallintoyksikköä ovat Rajavartiolaistoksen esikunta, neljä rajavartiosta,

Pelastusharjoitukseen osallistunut vartiovene palaamassa asemapaikalleen. Vieraiden risteily tapahtui myös tällä veneellä. KUVA ILKKA VIRTANEN

Suomenlahden ja Länsi-Suomen merivartiostot, Vartiolen- tolaivue sekä Raja- ja merivartiokoulu.

Vierailun isäntänä toimi Vallgrundin merivartiostaseman päällikkö, kapteeniluutnantti Martin Saarinen. Saimme kuulla hänen kattavan esityksensä maamme rajojen vartiointista, erityisesti tiivistetyistä merialueiden osalta. Tiivistetyksi voidaan todeta, että merivartiosto vastaa valvonta-alueensa rajavalvonnasta, rajatarkastuksista, meripelastuksesta, merellisestä valvontatoiminnasta sekä kalastuksen

ja metsästyksen valvonnasta yhteistoiminnassa muiden viranomaisten ja vapaaehtoisten järjestöjen kanssa. Länsi-Suomen merivartioston toiminta-alue ulottuu Hangosta Kemini seudulle asti. Alueella on 10 kansainvälistä rajanylityspaikkaa ja valvottavaa alueve- sirajaa on 530 mpk ja maarajaa 48 km.

Tulimme käynnin aikana vakuuttuneiksi siitä, että merivartioston toiminta on tavattoman laaja-alaista ja monipuolista. Siihen kuuluu tehtäviä, joiden ei ole osannut kuvitellaan kuuluvan me-

rivartioston tehtäviin. Yhtenä tällaisena voi mainita passintarkastuksen Seinäjoen sisämaan lentoasemalla Schengenin sopimuksen ulkopuolisiin maihin suuntautuvien charter-lentojen yhteydessä. Puhumattakaan siitä tehtävästä, joka tuli Vallgrundin aseman miehistön osalle kaksi päivää käyntimme jälkeen. Aseman henkilöstöön kuuluvat neljä miestä saivat tehdä kovan päivätönsä irrottaessaan Bergön saaren tuntumassa siikaverkkoon juuttuneen yli 10 m pituisen ryhävalaan satimestaan ja ohjatessaan sen takaisin kohti

normaalia elinalueettaan.

Kaunis kesäinen päivä suosi vierailuamme. Saimme – tosin etäältä – seurata pelastusharjoitusta, johon osallistuivat aseman yksi vartiovene miehistöineen sekä Uumajasta tullut raskas pelastushelikopteri. Harjoitus oli oiva esimerkki alalle tyypillisestä yhteistyöstä, tässä tapauksessa vielä kansainvälisesti toteutettuna. Hieno sää sai aseman päällikön järjestämään meille vielä pienimuotoisen risteilyn läheisellä meren selällä. ”Mennään nyt, kun veneen moottorit ovat harjoituksen jäljiltä vielä sopi-

vasti lämpimät”, oli päällikön perustelu hienolle tarjoukselle.

Vallgrundista lähti illansuussa kohti kotia tyytyväinen joukko maanpuolustuksen ystäviä. Päivä oli ollut tiedollisesti antoisa ja ulkonaisilta puitteiltaan erinomaisen hieno.

**Ilkka Virtanen
Österbottens Försvargille -
Pohjanmaan
Maanpuolustuskilta rf:n
puheenjohtaja**

Svenska Sjöfartsverketin pelastushelikopteri Uumajasta osallistui Vallgrundin pelastusharjoitukseen helatorstaina. KUVA ILKKA VIRTANEN

Vieraat kuuntelevat keskittyneesti merivartiotoiminnan ja Vallgrundin merivartiostaseman esittelyä. Aseman päällikkö kapteeniluutnantti Martin Saarinen kuvassa selin etualalla. KUVA RAIMO LATVALA

HX-programmet syns också på Finlands flyguppvisningar. Här en Boeing F/A-18E och en F/A-18F Super Hornet under Kaivopuisto flyguppvisning ifjol. Till årets uppvisning i Tikkakoski väntas också flera av kandidaterna.

Vägen Framåt för HX

Innan 2030 kommer alla finska F/A-18 Hornet att tvingas i pension, och Flygvapnet behöver alltså något nytt, och på veterandagen i slutet av april skickades därför en offertförfrågan ut. De fem kandidaterna är vid det här laget välkända, det handlar om svenska JAS 39E/F Gripen, franska Dassault Rafale, brittisk/sameuropeiska Eurofighter Typhoon, amerikanska Lockheed Martin F-35A Lightning II (också känd som JSF), och amerikanska Boeing F/A-18E/F Super Hornet (och motmedelsversionen/störplanet EA-18G Growler). Men hur kommer inköpet att gå till?

Tidigare har flygplans- och vapentillverkare skickat in information om vad de har att erbjuda. Det här materialet, tusentals sidor beskrivningar och teknisk data, har sedan tillsammans med Flygvapnets och Försvarens krav varit grunden till den preliminära offertförfrågan (RFQ) som nu skickats ut. Förfrågan beskriver vad Flygvapnet vill ha, budgeten (7-10 miljarder Euro för själva anskaffningen), och stödförmågor som gör flygplanen till en fungerande del av Finlands försvar.

Flygvapnet vill ha 64 flygplan, samma antal som Hornet, och

de ska kunna genomföra jaktuppdrag, stödja armén och flottan både genom att själva beskjuta mål på marken och havet men också genom spaning. Dessutom ska flygplanen kunna slå till på djupet, något som Hornet gör med kryssningsroboten AGM-158 JASSM. Det här är uppdrag som alla fem flygplanstyper klarar, men också uppdrag som de genomför på lite olika sätt och med olika typer av vapen och sensorer.

I början av nästa år kommer de första versionerna av anbudet in. De kommer sedan att utvärderas i en trappstegsmodell, där det krävs att varje steg godkänns innan granskningen går vidare.

Det första steget är underhållet. Tillverkarna måste presentera en plan för hur underhållet sköts i fredstid utan att planets flygtimmar kostar mera än vad Hornet gör idag, för efter de inledande extra 7-10 miljarderna kommer användandet att betalas ur den vanliga försvarsbudgeten. En annan fråga är hur tillverkaren föreslår att Finland ser till att planen kan flyga också i krigstid. Vilka reservdelar ska köpas in? Var ska de förvaras? Hur många mekaniker behövs och vilken skolning ska de få? När det här trappsteget är godkänt går anbudet vidare

till budgetgranskning.

Här granska hela budgeten, både inköpspriset för flygplanen, deras beväpning, och markutrustning, men också de löpande kostnaderna. Vad kostar reservdelarna per år? Hur mycket bränsle behövs? Vad kostar det att utbilda piloter och mekaniker? Den viktigaste frågan här är om förslaget ger den förmåga som Flygvapnet vill ha, inom den budget som finns.

Sedan kommer industrisamarbete. 30% av värdet ska investeras i Finland, för att se till att kunskapen om hur planen ska underhållas och skötas om finns kvar.

Efter det kommer den egentliga utvärderingen. Planen kommer att provflygas för att testa att informationen i anbudet stämmer, och sedan kommer simuleringar av olika uppdrag

Till programmet hör också en intensiv marknadsföring/lobbyverksamhet. Här berättar Wing Commander Billy Cooper från brittiska flygvapnet åt en finsk mediagrupp om sina erfarenheter av Eurofighter Typhoon.

och krigsscenarioer att köras för att se vilken effekt de olika flygplanstyperna skulle ge till det finska försvaret. Det är bara den här faktorn som kommer att poängsättas, alla andra kriterier är av typen go/no-go. För att få till de bästa möjliga anbuderna kommer Flygvapnet att under 2019 och 2020 förhandla om hur tillverkarna kan förbättra de preliminära

anbuderna, och när man är säker på att man kommit fram till varje flygplans bästa paketslösning för Finland så skickas de in som slutliga anbud. De kommer sedan att bedömas enligt samma trappa, och Försvarensmakten lämnar sedan i ett förslag till Försvarsministeriet baserat på poängen enligt den sista punkten. Försvarsministeriet granskar de säkerhetspo-

litiska aspekterna av förslaget, gör eventuellt justeringar, och lämnar in sitt slutliga förslag till regeringen 2021. Om allt går enligt plan godkänner sedan regeringen förslaget, och vårt nya jaktplan kommer i tjänst i mitten på 2020-talet.

**Robin Häggblom
-Corporal Frisk**

Suojanaamarin oikeaoppinen käyttö säästää monelta murheelta. KUVA JOHAN IRJALA

PAUHA18 – reserviläiset ja siviilit samassa rintamassa

Eipä ollut ensimmäinen kerta, kun Pauha-harjoituksen aikaan Vattajan ampuma- ja harjoitusalueella oli talviset olosuhteet, siis lunta vielä

maassa. Joitakin kursseja määrät kinokset saattoivat hieman hidastaa, mutta toiset saivat todennukaista haastetta selvittää muustakin kuin kuivan

maan olosuhteista. PAUHA18 oli nimensä mukaisesti järjestyksessään 18. harjoituskokonaisuus, ja samalla suurin vuotuinen koulutustapahtuma MPK:n Pohjanmaan maanpuolustuspiirin alueella. Harjoitusjohdon päävastuu oli tänä vuonna Kokkolan koulutuspaikalla, ja PAUHA18:n johtajana toimi reservin kapteeni Erkki Laide. Enimmillään harjoituksen vahvuus oli noin 350 henkeä.

Vahvaa kurssitusta

Koko harjoituskokonaisuus vietiin läpi vakiintuneella tavalla, paino paikallisjoukoille räätälöidyillä sotilaallisilla kursseilla. Puolustusvoimien tilaamana sotilaallisena koulutuksena toteutettiin Tuki-alueen taistelun peruskurssi, Kuljetuksen suojaus, Tuki-alueen taistelu 3 ja 4 sekä ns. Reserviläispäivä. Pohjanmaan aluetoimisto valitsi ja kutsui näitten kurssien osallistujat. Sotilaallisia valmiuksia palvelevan koulutuksen kursseina olivat Alueturvallisuus, Eloojäämiskoulutus, Joukkomuonitus, Esikunnan reservi,

Perustamiskurssi, Sotilaskuljetuskurssi ja Väylä- ja sektori- ja väylä-

Varautumis- ja turvallisuuskoulutuksena toteutettiin Tiedottajakurssi, kaksi Nuorten maastokurssia, Nuorten tutustuminen Puolustusvoimiin ja Sotilaskodin varautuminen uhkatilanteisiin. Nämä koulutustapahtumat oli suunnattu erikseen nimetyille kohderyhmille. Mainittakoon, että uutena koulutuksena ollut

Tiedottajakurssi herätti mielenkiintoa Etelä-Suomea myöten, osallistujia oli useamman maanpuolustuspiirin alueelta.

Uskollisia kurssilaisia ja toimijoita

Lauantain 21.4. lipunlaskutalaisuudessa palkittiin 5, 10 ja 15 kertaa Pauha-harjoitukseen osallistuneita kurssilaisia ja toimijoita. Viisi kertaa osallistuneita olivat Hakkio Ville, Pesonen Marko, Vältalo

Veijo, Lamminen Keijo ja Härkönen Juha. Kymmenen kertaa maastopuvun päälleen pukeneita olivat Salonen Pasi, Lammi Arto, Ilves Jyrki, Liikanen Jouko, Löppönen Pasi ja Kojonen Petri. Todellisia konkareita, 15 kertaa paraatitentille kokoontuneina palkittiin Mäenpää Onni ja Koskela Jarmo. Vahvaa maanpuolustustahtoa on heiltä kailta löytynyt vuosi vuoden perään!

Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti Mika Piironen, käytti lauantain iltapuhuttelussa puheenvuoron, jossa hän mm. kiinnitti huomiota yhteiskunnassamme yleistyneeseen nuorten syrjäytymiseen, ja mitä puolustusvoimat ja MPK voivat tehdä lieventääkseen tätä epäsuotuisaa kehitystä. KUVA JOUKO LIIKANEN

Ehkä harjoituksen paras marssisuoritus nuorten kurssilaisilta.

KUVA JOUKO LIIKANEN

Suojaustehtävissä pitää harjoitella voimaotteitakin. KUVA SATU KUNGSBACKA

Kuljetuksen suojaus -kurssin käytännön harjoitusta. KUVA PILVI VIHANTA

Pauha-henki on aina korkealla
Suuri osa PAUHA18:aan osallistuneista kurssilaisista, kouluttajista, kurssinjohtajista, esikunnasta, toimijoista ja puolustusvoimien henkilökunnasta oli ollut paikalla jo ai-

MPK:n viestintäpäällikkö Miia Iivarin oppitunnin aiheena oli haastattelun tekeminen, tärkeä taito kaikille viestintää ja tiedottamista tekeville reserviläis- ja maanpuolustusjärjestöjen ihmisille. KUVA JOUKO LIIKANEN

kaisempinakin vuosina. Näin on syntynyt oma Pauha-henki, joka näkyy sitoutumisena vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön ja toveruutena, jonka aistii niin hikiimmässä taistelutilanteessa, yhteisessä telttayössä, ruokailukatoksessa kuin sotilaskodin kahvijonnossakin. Tulee se tunne, että ensi vuonna uudestaan... PAUHA18-harjoituksen johtaja, reservin kapteeni Erkki Laide, totesikin lauantain yhteisessä lipunlasku- ja palkitsemistilaisuudessa muistellesaan aikaisempien harjoitusten tunnelmia ja Pauhan merkitys-

tä, että ...Ne ovat olleet hyviä päiviä, vaikka usein pitkiä ja jopa raskaita. Mutta halu olla mukana porukassa, joka osaa varautua siihen, mitä ei tahdo tulevaisuudessa tapahtuvan, on kannustanut minua. Olen usein miettinyt, mistä maanpuolustustahto muodostuu, enkä ole löytänyt yksittäistä vastausta ja ehkä sitä ei olekaan. On vain halua siihen, että nykyinen hyvinvointi pysyy niin itsellä kuin tulevilla sukupolvilla. Osuvasti sanottu, Erkki!

Jouko Liikanen

Autokillan kuljetusosasto mukana PAUHA18-harjoituksessa

Kuljetuspäällikkö Kaj Nisula poistumassa kylläisenä ruokataulolta.

Kuljetuspäällikkönä ja sotilaskuljettajien jatkokurssin johtajana toimi reservin ylivääpeli Kaj Nisula ja ajojärjestelijänä reservin alikersantti Marko Pesonen. Heillä oli käytettävissään kuusi reserviläis- ja 11 varusmieskuljettajaa. Reserviläiskuljettajien määrä olisi voinut olla suurempikin, mutta ajolupaongelmat ja epäselvyydet saattoivat verottaa osallistujien määrää. Kyseiseen ongelmaan olisi syytä saada jonkinlainen selvyys ja tilanne korjattua.

Ajoneuvoja oli tarvittava määrä, 10 kpl maastohenkilöautoja, 5 kpl maastokuorma-autoa, kaksi Ziliä ja Uazia ja yksi pakettiauto ja yksi pikkubussi. "Itäautot" toimitti Panssariprikaati, muu kalusto tuli Niini-

salosta Porin Prikaatista, joka myös varusti koko harjoituksen. Tehtävä oli käynnistetty kauan ennen harjoituksen alkua, pidetty useampi palaveri ja tehty suunnittelutyötä, minkä perusteella oli löyty lukkoon ajoneuvojen ja kuljettajien määrä, tilatut kuljetukset ja niihin soveltuvat ajoneuvot. Viimeisenä toimenpiteenä järjestettiin paikalla oleville kuljettajille turvallisuusopintunti, missä aiheina olivat turvamääräykset ja paikalliset olosuhteet. Kuljetusosaston tärkeimpänä tehtävänä oli varmistaa sotilaallisten kurssien onnistuminen ja mahdollistaa muiden kurssien sujuva toiminta. Kaikkia kursseja tuettiin materiaali- ja/tai henkilökuljetuksilla. Kokeneiden, motivoitujen ja hy-

vin koulutettujen kuljettajien sekä oikeantyyppisen kaluston ansiosta onnettomuuksia ei harjoituksen aikana tapahtunut. Kuljetukset sujuivat ajallaan, turvallisesti ja tyylikkäästi! Pauhan kurssitoiminta päättyi osaltamme kiitettävään tulokseen, erityismaininnoin "kurssipäällikkö" Kaj Nisulalle ja ajojärjestelijä Marko Pesoselle 10+ suorituksesta. Marko Pesonen ja Veijo Väliälä palkittiin myös osallistuttuaan jo viidenteen Pauha-harjoitukseen.

Kuvat ja teksti: Eero Muhonen

Suomalaisella Sisulla harjoituksetkin sujuvat!

Ansain viritys. Visa Björn näyttää kuinka jänis jää satimeen.

Selviytymistä voi harjoitella

MPK järjesti Sami Pokki kurssinjohtajanaan selviytymisharjoituksen toukokuussa Ylivieskan Mällinevan maastossa. MPK:n kurssilla koulutettiin sekä kurssin johtajaa, kouluttajia, että itse kurssilaisia. Tehokasta. Kouluttajat olivat Ylivieskan Reserviläisistä tai muista lähialueen seuroista.

Kurssilaisilla mukana oli puukko, tulukset sekä alusvaatekerta. Päälyysvaatteet vaihdettiin heti lauantaiamuuna M05 -suojavarustukseen. Aluksi tilanne oli hieman epäselvä. Olimme ajaneet sydänmaille autoilla ohjeiden mukaan ja sitten sanottiin tai oikeammin käskettiin olemaan eksyksissä.

Hieman vaikea se oli sisäistä, mutta uskottava oli. ”Olette eksyneet! Mukana vain puukko, tulukset, pari ämpäriä, pakki, yksi kirves ja nyt päällä olevat vaatteet. Lisäksi saatte yöksi sadeviitan, telttapatjan ja makuupussin.” Tällaiset olivat suurin piirtein kurssinjohtaja Pokin terveiset kurssin alkaessa.

Vesi tärkeintä

Ensimmäisenä kun huomaa eksyneensä, pitää istahtaa alas ja keittää vaikkapa kahvit. Ai-

nakin pitää ottaa hörpyt vettä ja rauhoittaa mieli. Mutta mitäs sitten kun vesipullo on tyhjä. Se ei aiheuta Suomessa useinkaan suurempia ongelmia, vettä löytyy kylä. Ja se onkin se tärkein asia. Vedettä ihmisen toimintakyky alkaa laskea hyvin nopeasti. Siispä kurssilaiset vedenhaakuun, kukin omalla pullollaan, kukin omasta lammikostaan. Vesi suodatetaan kankaan lävitse, minkä jälkeen se keitetään. Ei täysin puhdasta, mutta pahimmat bakteerit ovat todennäköisesti tuhoutuneet ja vesi on juomakelpoista. Nestehukka vältetty.

Mutta se tuli...

Tuluksilla syttyy aina Kurssilla käytiin pikaisesti lävitse sytkäri ja joku mainitsi tulitikutkin. Tulentekovälineinä ne ovat toki helppoja, mutta kastuessaan mitättömiä. Kameran optiikallakin voi yrittää tuohustaa tulen, helpoista sekään ei ole.

Mutta tulukset – magnesiumpuikko, on se varma väline. Juuri kastelluilla tuluksilla sai tuohenpalasta raavitun valkean nöyhtän syttymään alta aikayksikön. Ja tuore tuohi syttyy paremmin kuin kuivunut, johtuen siinä olevista öljyistä.

Pienestä liekistä olikin enää pieni matka itse nuotioon. Veden keittäminen oli mahdollista.

Tavallisimmat nuotiotyypit käytiin lävitse, mutta vesi keitettiin Visa Björnin kouluttamalla ”Dacota firella.” Dacota fire toimii kuin ahjo. Penkereeseen kaivetaan ruukun muotoinen kuoppa, johon tulen tarvitsema ilma johdetaan penkereestä reiällä. Tämä todella tehokas tuli on nopea keittämään, antaa todella kuuman tulen sekä on hyvin huomaamaton.

Ansankaa, miten se sattuiinkin mukaan

Kun vielä tässä vaiheessa olimme kohtuullisen hyvissä voimissa, kävimme lävitse hieman ravitsemustietoutta. Hiilihydraatitahan ne tärkeimpiä ovat, mutta proteiiniakin pitäisi saada, mikäli joutuisimme pidemmän aikaa metsässä viettämään.

Helpoiten proteiinia saa luonnon oloissa kalasta. Mutta järvi oli muutaman kilometrin päässä, joten meidän täytyi opetusmielessä tutustua ansalankojen saloihin. Ehkä saisimme saaliiksi pullean

kanalinnun, tai peräti metsäjäniksen. Visa Björn teki muutaman erilaisen ansaviritelmän ja kävimme niiden perusteet tarkkaan lävitse.

Ansangoilla riekon pyynti on sallittua vain kolmessa Lapin kunnassa, joten tämä oli vain harjoitus. Mutta koska hätä ei lue lakia, oli ansojen tekeminen erittäin hyvää harjoitusta poikkeusolojen varalta.

Rakovalkea

– ehdoton jätkän tuli

Pohjolan yönön yö ei vielä täysin koskenut Ylivieskan takamaita. Selviytymiskurssin yksi upein kokemus oli rakovalkean rakentaminen. Tosin jouduimme rakotulet tekemään melko ohuista keloista, osin jopa kuivista kuusista, mutta periaate tuli selväksi. Sytytys on pitkälinen prosessi, mutta se kannattaa. Rakovalkea tarjoaa valoa ja lämpöä pitkään.

Hätämajoite sadeviitasta

Sadeviitta on oiva väline hätämajoitteen tekemiseen. Mallia

Koulutusta seurattiin suurella mielenkiinnolla.

näytti kouluttaja Mika Mylly. Peruslaavun siitä saa rakennettua helposti, jolloin se pitää sateen hyvin. Muutama kurssilainen teki myös erilaisen mallin. Kurssinjohtaja pyörytti sadeviitasta vähän louheen mallisen makuusijan. Allekirjoittanut unohti tehdä koko suojan ja joutui viettämään yönsä mättäällä. Silti uni maistui, itikoitakin oli vielä vain nimeksi. Lämpötila pysyi plussalla koko yön.

Ravinnoksi keväällä maitohorsmaa ja koivunlehtiä, kuusen kerkkä ja nokkosta.

Hyvin nukutun yön jälkeen

viralliseksi aamiaiseksi saatiin jopa kahvia. Lisänä sämpylöitä ja juustoa. Hätaravintokoulutuksessa kerättiin maitohorsmaa, koivunlehtiä sekä jonkin verran vielä nupullaan olevia kuusenkerkkiä.

Jo purettuja ansoja kokiesaan kurssilaiset kokivat yllätyksen, sillä maatiaiskana oli yön aikana käynyt munimassa leimatut kananmunat yhden ansan kohdalle. Kokonaista yhdeksän kananmunaa yhdessä pesässä.

Näistä aineksista keitimme pakillisen hätaravintoa. Horsmat pieneksi silpuksi, koivunlehtiä reippaasti ja jonkin verran kuusenkerkkiä. Nok-

kosta emme löytäneet, vaikka se olisi ollut erinomainen lisä keittoon. Kananmunat lisättiin soppaan ja niin siitä saatiin vallon maukas, mutta ei niinkään houkuttelevan näköinen hätäaamiainen.

Kyllä pakillisella tuota evästä olisi hyvin lounasaikaan asti jaksanut, kolme-neljäkin ihmistä.

Suunta auringosta

Nyt kun olimme nukkuneet ja syöneet, piti ruveta miettimään, kuinka pääsisimme jälleen ihmisten ilmoille. Karttaa, saati kompassia ei ollut. Sen sijaan luonnosta löytyy paljon merkkejä, joista koke-

nut eränkävijä voi ilmansuunnan katsoa.

Koivun alarungon osa on vaa-leampi etelän puolelta, puiden oksat ovat yksittäisissä puissa tuuheampia etelän puolelta, muurahaiskeon loivempi puoli osoittaa etelään ja niin edelleen. Nämä ovat summittaisia merkkejä.

Onneksi löytyi rannekello. Aivan tavallinen analoginen. Sillä saattoi pohjoisen määrittää melko lailla tarkasti. Kellon aika (24-tunneilla järjestelmällä) jaetaan kahdella ja tämä saatu luku kellotaulussa osoitetaan kohti aurinkoa. Pohjoinen on kello 12 suunnassa. Kesäaikana tässä tulee pieni

heitto, sillä kesällä aurinko paistaa etelästä n. kello 13, mutta riittävän suunnan sillä saa.

Lounas

Joku innokas kouluttaja oli yönaikana saanut jostakin hirvenlihaa. Sekä porkkanoita. Ja saattoipa löytyä perunoita ja sipuliakin. Jokainen sai tehdä oman makuisensa hirvikeiton. Osa kärvensi lihansa tulella. Tyyli oli vapaa.

Tämän jälkeen mahat täynnä ja suunta selvillä osasimme takaisin autoille ja saatoimme aloittaa kalusteiden luovutuksen. Selviytymiskurssi suoritettu. Ei miehistötappioita.

Jatkoa hieman kovemmilla panoksilla

Syksyllä toivon mukaan järjestetään selviytymiskurssin jatko-osa. Se semmoinen, missä ei sitten ole kuin se puukko ja tulukset. Ehkä kirveskin. Monenmoista saattaa tapahtua, kun ollaan vähän syvemmällä metsän kätköissä, eikä ruokaakaan ole varattu kuin hätätapa-uksia varten. Sitä odotellessa.

Teksti ja kuvat: MP. Oja

KUN EKSYT

- Istahda mättäälle, jos mahdollista tee tulet ja syö jotain. Rauhoitu.
- Juo vähintään vettä tai mieluummin jotain lämmintä, vaikka kahvit.
- Varmista juomaveden saanti
- Yötä vasten valmista hätämajoite
- Jos loukkaantumisia, tee hätämerkit ja hätätulet. Mikäli kännykkä toimii, 112-sovellus paikantaa sinut hätäkeskuksessa. Mikäli kännykässä on kartta, käytä sitä. Varo akun loppumista, eli käytä kännykkää säästellen.
- Jää mieluummin paikoilleen. Sinut löydetään helpommin.
- Kun olet levännyt, paikallista itsesi tai ainakin selvitä ilmansuunnat.
- Älä lähde harhailemaan summassa.
- Pysy rauhallisena ja kulje ihmisasutuksen luokse.

rakovalkean sytyttäminen on pitkäaikainen ja kärsivällisyyttä vaativa prosessi

Raateen marssin kokemuksia vuonna 2018

Järjestyksessään 21. Raateen Marssi "marssittiin" 26.5. lauantaina, Kainuun sotahistoriallisissa maisemissa, oikein säänhaltijan suotuisalla avustuksella, lämmön helliesä suorittajia ja kesän ollessa parhaimmillaan.

Kälviän Reserviläiset olivat järjestelyvastuussa jo kymmenettä kertaa. Matkan/kurssin johtajana toimi Simo Säippä, ja osallistujien joukkoja oli vahvistettu kautta Pohjanmaan lakeuksien, Kokkolan, Kälviän, Kannuksen ja Sievin kokoontumispaikoista. Ennen Kajaania oli meitä 28 nälkäistä suuta odottamassa aamupalaa, mikä toteutui muutamaa minuuttia vaille 7.00, ja paikkana oli tuttu ja turvallinen Kontiomäen Neste, entinen Shell.

Kuljetuksesta vastasi Pohjanmaan Tilausliikenne Oy, ja puikoissa istui liikennöitsijä Antti Vieri, pitkän linjan reserviläinen ja autokiltalainen. Kun kellon viisarit ohittelivat 9:n numeroita, oli paikkana Raateenportti ja seurasi tunnistajien jako sekä valmistautumiset päivän koitokseen. Seuraavaksi olikin siirtyminen

Rajapuomille järjestäytymään lähtöä varten.

Lähtölaukaus marssin alkamisen merkiksi kuultiin klo 10.30. Pyöräilijät pääsivät liikkeelle ensin, sitten juoksijat ja kävelijät, ja lopuksi pääsemme me "maleksijat". Osallistujia oli tällä kertaa noin 180, melkoinen vähennys viime vuoden noin 500:aan verrattuna. Lieneekö tilanteeseen vaikuttanut vahvasti järjestäjien vaihtumiset sekä muut inhimilliset tekijät? Viime vuoden Suomi 100 -teema oli melkoinen vaikuttaja.

Marssin ruokailu oli Purasjoella tavalliseen tapaan, välillä parit juottopisteet, ja näiden jälkeen maali jo hämmöttikin! Suoritusemme jälkeen kävimme kumartamassa muistokivellä, joka on louhittu Kainuun peruskalliosta jälkipolville nähtäväksi.

Meidän osaltamme marssi-suoritukset olivat nyt päätöksessään, joten jatkoimme omalla ohjelmalla. Laskimme seppeleen Suomussalmen sankari- muistomerkillä, ja sieltä siirryimme kuuluisaan Kaleva-ravintolaan. Porukan lotot pistettiin vetämään ja tarvittavat muut toimenpiteet suoritettiin. Matka jatkui S-Marketin kautta hotelli Kiannon Kuohuun, minne meille oli varattu majoittumiset. Vähitellen kokoontuimme hotellin saunaosastolle saunomaan ja nauttimaan tilattua iltapalaa. Tästä jatkettiin sitten illanviettoa kukin haluamallaan tavalla.

Se on siinä..., Simo Säippä ja Simo Miekkoja maalissa.

Seppeleenlasku Suomussalmen sankarihaudoilla.

Sunnuntai ja 27. päivä toukokuuta.

Päivä aloitettiin aamupalalla ja huoneiden luovutuksella, varusteet keräiltiin autoon ja odoteltiin kaikki paikalle. Kellon lähennellessä kymmentä oli vain lähettävä liikkeelle, ja kiertokäynti Ämmänsaaren kujille alkoi. Sen jälkeen käännettiin keula kohden Kajaania, välillä pysähdettiin kahvitauolle Kontiomäen Nestellä.

Kajaanis vierailimme Ase- & varusmuseossa, missä jokaiselle oli varmaan jotakin nähtävää, näin ainakin sopi toivoa. Museosta ajoimme Kajaanin ABC:lle nauttimaan lähtökahvit, ennen kuin jätimme Kajaanin taaksemme.

Iltapäivä oli ehtinyt jo pitkälle, ja viimeinen kahvitaiko pidettiin Kärsämäen Juustoportissa. Jotain kotiin viemistäkin sieltä löytyi. Sitten Sieviin ja porukasta osa poistui kyydistä, seuraavana Kannus, ja jälleen porukka harveni. Kälviältä lähtiessä oli enää neljä henkilöä rattailla. Kokkolassa Heinolankaarella poistuivat viimeisetkin "omituiset höpöttäjät". Näin oli jälleen yksi matkoista saanut päätöksen, jatkuu ensi vuonna luultavasti?

KIITOKSET ja hyvää ja rauhallista kesää mukana olleille!

Teksti ja kuvat: Eero Muhonen

Antti Roiko-Jokela ruokkimassa museohevosta.

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piiri ry:n kevätkokous

Kutsu oli käynyt ja keski-pohjalaisia reserviupseeri- ja reserviläisvaikuttajia oli suunnannut kulkunsa huhtikuun 18:n päivän iltamassa omien piiriensä kevätkokouksiin Kokkolaan, Keski-Pohjanmaan sosiaali- ja terveystieteiden lukuntayhtymä Soiten tiloihin. Ja käytännöllistä kyllä, omien kokousten jälkeen siirryttiin yhteiseen pöytään, maakunnan Maanpuolustajien piirin kevätkokoukseen.

Kokouksissa on omat rutiiniasiansa, mutta keskeiset asiat puhututtavat, varsinkin piirin toimintakertomus. 28:n jäsenyhdistyksen 1613 jäsentä saavat osallistuessaan näyttävää jälkeä aikaan. Kurssitoiminta on tapahtunut MPK:n kautta, missä moni aktiivi jäsen on ollut vaativissakin johto- ja

kouluttajatehtävissä. Erilaisissa muisto- ja juhlatilaisuuksissa oman lipun näyttäminen on ollut kunnia-asia itse pääasian ohella.

Piiri tarjosi joulukuussa jäsenyhdistystensä jäsenille Tuntematon Sotilas -elokuvan yksityisnäytöksen ja teatteri oli viimeistä tuolia myöten täynnä. Yhteisiä asioita arvostetaan.

Paljon keskustelua aiheuttivat myös talousasiat, tulojen ja menojen tasapaino. Piirin taloudenhoitaja Rauno Hauta-aholla oli numerot tarkasti hallussa, ja niitten perusteella tulevaa toimintaa on ollut hyvä suunnitella. Kipeitäkin ratkaisuja joudutaan joskus tekemään, yhtenä niistä oman lehden toimitustavan muuttaminen. Yhteinen päätös oli

jatkaa lehden tekemistä, ja jäsenkunta osoitti halunsa vaihtaa piirin yhdistysten omien tapahtumien ja toiminnan näkyvämpään esilletuomiseen.

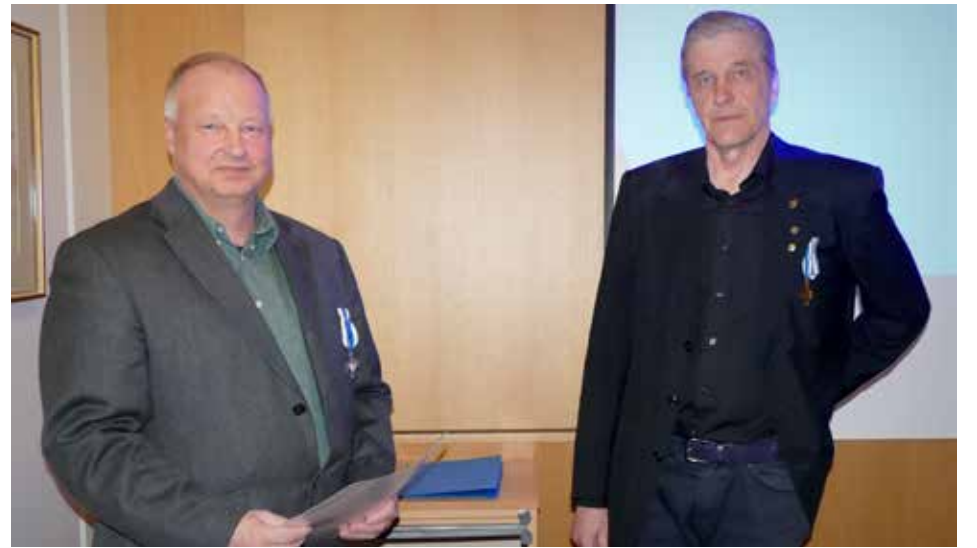
Kokousväki hyväksyi kaikki suuret toimintalinjat, ja tekeminen jatkuu yhteisen asian, maanpuolustuksen kehittämisen hyväksi.

**Teksti ja kuvat:
Jouko Liikanen**

Piirin kokoustilaisuuden alussa pj. Christer Eriksson luovutti sotilasmestari (res) Antti Wallille Vapaussotien Perinneliiton Sinisen Ristin, ja majuri (res) Jari Myllymäelle piirin oman ansioristin.

Talousasiat mietityttävät monia järjestö- ja yhdistysihmisiä, niin Maanpuolustajien piiriäkin. Talousarviossa on pysyttävä, ja tarvittaessa ongelmiin on etsittävä käytännön ratkaisut. Numerot puhuvat, ja niiden ehtoilla mennään.

Rasteilla vaihdettiin välillä maalien paikkaa, sama suoritusaktiikka ei välttämättä toiminut toista kertaa.

Koska kyse oli tuomarikoulutuksesta, kaikkien toimijoiden suoritus seurattiin tarkkaan ja palaute oli suoraa, mutta rehellistä

Tuomarikoulutus kehittää alueemme SRA-harrastustoimintaa

Moni harrastus kärsii asiallisista suorituspaikoista, mutta myös asiantuntevista ohjaajista tai kouluttajista. SRA-harrastus eli sovellettu reserviläisammunta on helppo toteuttaa virallisilla ampumaradoilla, koska suorituspaikkojen rakenteet ovat yleensä keveitä ja helppo kasata ja purkaa. Suorituspaikkojen ammuntatehtävät vaativat mielikuvitusta, nekin on helppo suunnitella, mutta jotta kilpailutoiminta olisi turvallista ja asiallisesti valvottua ja piste-ytettyä, vaaditaan tuomaripätevyys.

SRA-tuomareista on pulaa

Alueemme ja myös valtakunnalliseen SRA-tuomaritilanteeseen saatiin 6.5. osittainen parannus, kun tusinan verran tuomarikokelaista oli saapu-

nut ympäri maata Ylivieskaan Huhmarkallion ulkoilukeskukseen oppimaan teoriaa ja käytäntöä kilpailujen toteuttamiseksi. Kaukaisimmat osallistujat tulivat Raualta saakka. Oululainen tuomarikouluttaja Matti Kariniemi, joka on jo saavuttanut kansallista kuuluisuutta SRA-maailmassa, vastasi koulutuksen laadukkaasta sisällöstä apunaan alueemme kokeneet harrastajat, mm. Jaakko Isomaa, Juha Virkkala ja Arto Hautala.

Teoriaosuus oli vaativa, koska harrastukseen liittyvät säännöt on hallittava perusteellisesti. Kaikki koulutettavat läpäisivät kirjallisen kokeen, jossa säännöistä piti etsiä oikeat ratkaisut mahdollisiin kilpailutilanteissa esiin tulleisiin ongelmiin. Oman mielenkiintonsa aiheutti koe-tilanteeseen ilmestynyt ”töppö-

ampuja”, joka ei ollut varustautunut asianmukaisesti, joten kokelaitten piti pystyä tunnistamaan ampujan kelvollisuus osallistua kilpailuun.

Käytännön suorituksissa punnitaan osaamisen taso

Kaikki tuomarikoulutettavat joutuivat käytännön ampumasuorituksissa toimimaan vuoron perään ampujina, kirjureina ja tuomareina. Kokenein tuomari arvosteli kokelastuomarin toiminnan. Varsinaiset ampumarastit oli suunniteltu pistoolille ja kiväärille. Kaikkiaan rasteja oli kuusi, kun yhdellä kivääri- ja kahdella pistoolirastilla vaihdettiin välillä maalien paikkoja. Tuomarikokelaat, eli jo teoriainsa hallinneet toimijat pääsivät viimeistään omien suo-

ritustensa myötä miettimään lopputulokseen vaikuttavaa toimintatapaa. Rastilla saadusta pisteistä ja käytetystä ajasta laskettiin osumakerroin, jolla oli vaikutuksensa kilpailussa sijoittumiseen. Piti osata miettiä etukäteen, ampuuko nopeasti saadakseen hyvän ajan, mutta riskinä oli ehkä huonommat ampumapistee, vaiko ampua tarkasti, mutta käyttää enemmän aikaa rastin eri kohteiden välillä. Haastavaa, mutta se opettaa myös harkintaa ja taktikointia, tärkeitä osatekijöitä sekä kilpailuissa ja mahdollisissa tositilanteissa.

**Teksti ja kuvat:
Jouko Liikanen**

Tuomarikokelaat kirjasiivat kukin vuorollaan toistensa ampumasuoritukset.

Vaihtelevat ja osin piilossa olevat kohteet antoivat haastetta kilpailijoille. KUVA JOUKO LIIKANEN

SRA-piirinmestaruuskilpailut Ylivieskassa

SRA:n eli sovelletun reserviläisammunnan piirinmestaruuskilpailu ja samalla karsintalajin SM-kisoihin järjestettiin 10.6. Ylivieskassa Huhmarkallion ulkoilukeskuksen ampumaradalla. Paikalliset reserviläiset ja SRA-harrastajat olivat edellisenä päivänä rakentaneet alueen pistooli-, kivääri- ja haulikkoradoille kolme eri suorituspaikkaa, missä asialleen omistautuneet kilpailijat ottivat mittaa toisistaan. Maaseutuvaltaisella alueel-

lamme ammunnat harrastajat ovat usein maanviljelijöitä, ja nyt kiireimpään aikaan alkukesästä työt verottivat osallistujamäärää. Hyviä tuloksia kuitenkin syntyi, vaikka monella kilpailun tuoma jännitys aiheutti pieniä viivettä tai virheitä muuten niin tarkassa lajissa.

Jouko Liikanen

Open, eli avoimen luokan tulokset

1	100,00	456,2650	1	Heikki Ylikangas	Open	-	3376	Hjärvi-Reisjärvi Res
2	63,66	290,4387	2	Jaakko Isomaa	Open	-	6115	Nivalan Res
3	61,48	280,5117	8	Juha Virkkala	Open	-	3397	-
4	56,52	257,8669	15	Arto Hautala	Open	-	2562	Lakeuden Somottajat
5	56,30	256,8946	16	Joni Koutonen	Open	-	-	Kalajoen Res ry
6	55,35	252,5343	9	Mika Huotari	Open	-	3821	Nivala Res ry
7	48,44	221,0208	11	Otto Läspä	Open	-	6041	Kannuksen Res
8	45,58	207,9700	22	Keijo Spring	Open	-	-	-
9	45,38	207,0331	3	Matti Korkiakoski	Open	-	4341	Ylivieskan Res ry
10	43,42	198,0954	12	Aapo Läspä	Open	-	6167	KokRes
11	42,24	192,7476	6	Ilkka Hautala	Open	-	5486	Ylivieskan Res Ry

Vakio-luokan tulokset:

2	67,72	308,9703	18	Tommi Pesonen	Standard	-	6297	MuhRes
3	66,71	304,3880	14	Hannu Numminen	Standard	-	4332	Tarkka-ampuja kilta
4	64,89	296,0654	7	Hannu Mäkelä	Standard	-	7128	KokRes
5	47,86	218,3851	4	Juha Riihimäki	Standard	S	6743	Käres
6	47,03	214,5990	5	Miika Vilkuna	Standard	-	7722	-
7	43,82	199,9158	17	Artur Haapaniemi	Standard	-	-	kannuksen res.ups.
8	34,21	156,1012	19	Frans Haapaniemi	Standard	-	5560	Kannuksen Res.ups.
9	28,07	128,0522	21	Jyrki Väliahdet	Standard	-	-	Ylivieska res

Yhdistetyt tulokset, jonka perusteella SM-paikat jaetaan:

1	100,00	456,2650	1	Heikki Ylikangas	Open	-	3376	Hjärvi-Reisjärvi Res
2	67,72	308,9703	18	Tommi Pesonen	Standard	-	6297	MuhRes
3	66,71	304,3880	14	Hannu Numminen	Standard	-	4332	Tarkka-ampuja kilta
4	64,89	296,0654	7	Hannu Mäkelä	Standard	-	7128	KokRes
5	63,66	290,4387	2	Jaakko Isomaa	Open	-	6115	Nivalan Res
6	61,48	280,5117	8	Juha Virkkala	Open	-	3397	-
7	56,52	257,8669	15	Arto Hautala	Open	-	2562	Lakeuden Somottajat
8	56,30	256,8946	16	Joni Koutonen	Open	-	-	Kalajoen Res ry
9	55,35	252,5343	9	Mika Huotari	Open	-	3821	Nivala Res ry
10	48,44	221,0208	11	Otto Läspä	Open	-	6041	Kannuksen Res
11	47,86	218,3851	4	Juha Riihimäki	Standard	S	6743	Käres
12	47,03	214,5990	5	Miika Vilkuna	Standard	-	7722	-
13	45,58	207,9700	22	Keijo Spring	Open	-	-	-
14	45,38	207,0331	3	Matti Korkiakoski	Open	-	4341	Ylivieskan Res ry
15	43,82	199,9158	17	Artur Haapaniemi	Standard	-	-	kannuksen res.ups.
16	43,42	198,0954	12	Aapo Läspä	Open	-	6167	KokRes
17	42,24	192,7476	6	Ilkka Hautala	Open	-	5486	Ylivieskan Res Ry
18	34,21	156,1012	19	Frans Haapaniemi	Standard	-	5560	Kannuksen Res.ups.
19	28,07	128,0522	21	Jyrki Väliahdet	Standard	-	-	Ylivieska res

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piirin Palvelusammunta 1-4 (reserviläisammunta 1-4) piirimestaruuskilpailu Kokkolan ampumarata 26.5.2018
Kilpailujohtajat: Christer Eriksson, Mikael Skytte

Keski-Pohjanmaan palvelusammuntojen piirimestaruuskilpailu (eli nykyään reserviläisammunta) järjestettiin aurinkoisena ja tuulisena lauantaipäivänä 26.5. Kokkolassa. Yhtä aikaa suoritettiin sekä kivääri- että pistooliammunnat.

PA1 (kivääri 150m /100p)

1.	Mikael Skytte	94
2.	Valter Fagerholm	92
3.	Timo Paananen	91
4.	Ulf Åström	90
5.	Kim Johansson	87
6.	Frans Haapaniemi	85
7.	Joel Häggblom	84
8.	Johan Irjala	82
9.	Artur Haapaniemi	80
10.	Stefan Järndal	78
11.	Hannu Mäkelä	78
12.	Sebastian Penttinen	38

PA2 (kivääri 150m kääntyvät taulut /180p)

1.	Johan Irjala	159
2.	Mikael Skytte	154
3.	Timo Paananen	150
4.	Valter Fagerholm	144
5.	Joel Häggblom	126
6.	Hannu Mäkelä	115
7.	Ulf Åström	99
8.	Stefan Järndal	94
9.	Artur Haapaniemi	93
10.	Frans Haapaniemi	88
11.	Kim Johansson	64
12.	Sebastian Penttinen	21

Mikael Skytte tarkistaa PA3-ammunnan tuloksia. PA3 suoritetaan kaikessa rauhassa pistoolilla, kun taas PA4-ammunnassa käytetään kääntyviä tauluja. Sama pätee kiväärilajeihin eli PA1 ja PA2.

PA3 (pistooli 25m /100p)

[lihavoitu = napakymppi]

1.	Johan Irjala	96 (3x10 3x10)
2.	Valter Fagerholm	96 (1x10 3x10)
3.	Mikael Skytte	95
4.	Stefan Järndahl	93
5.	Joel Häggblom	91
6.	Timo Paananen	90
7.	Artur Haapaniemi	89
8.	Ulf Åström	87
9.	Hannu Mäkelä	79 (3x10, 1x10)
10.	Hannes Sand	79 (1x10)
11.	Kim Johansson	78
12.	Sebastian Penttinen	75
13.	Frans Haapaniemi	64

PA4 (pistooli 25m kääntyvät taulut /100p)

1.	Valter Fagerholm	94
2.	Artur Haapaniemi	92
3.	Mikael Skytte	88
4.	Hannu Mäkelä	87
5.	Timo Paananen	83
6.	Johan Irjala	82
7.	Stefan Järndahl	78 (2x10)
8.	Joel Häggblom	78 (1x10)
9.	Hannes Sand	75
10.	Ulf Åström	63
11.	Kim Johansson	54
12.	Frans Haapaniemi	47
13.	Sebastian Penttinen	43

Teksti Johan Irjala, kuvat David Snåre

Merellistä koulutusta Keski-Pohjanmaalla

Maalta se merimiehenkin koulutus alkaa. Aivan. Aina-kin MPK:n ja Sinisen reservin suunnitelmien mukaan meri- ja merenkulun taitojen opiskelu ja kouluttaminen alkaa teoriapäivällä, ihan vaatimattomalla reititsunnittelun tutustumisella ja veneilyn ABC-kurssilla. Tämä ja moni muukin asia selvisi MPK:n Meripuolustuspiirin (MERIPP) ja Keski-Pohjanmaan Meripuolustajat ry:n infotilaisuudessa niille paikalle saapuneille nuorille miehille, joita kiinnosti merellinen, vapaaehtoinen maanpuolustus ja linnakeveneet, joista yhden kotisatama on Kokkolassa. Linnakevene m/s Halkokaria hallinnoi Keski-Pohjanmaan Meripuolustajat ry.

Laatujärjestelmään perustuvaa koulutusta

Ralf Ström, MERIPP:n Pohjanlahden koulutuspaikan koulutuspäällikkö, kertoi tilaisuuden aluksi MPK:n ja

MERIPP:n tehtävistä, joihin kuuluu paitsi toteuttaa Merivoimien tilaamia kursseja, niin myös järjestää meripuolustuksen sotilaallisia valmiuksia palvelevaa ja kaikille avointa turvallisuuskoulutusta.

Infoyleisö sai kuulla, että MERIPP:n tärkeä yhteistyökumppani on Sininen reservi ry., joka on meripuolustuksen alalla toimivien vapaaehtoisjärjestöjen yhteistoimintaelin. Tehtäväjako MERIPP:n ja Sinisen reservi ry:n välillä on selvä. Sen mukaan MERIPP vastaa koulutukseen liittyvästä ja Sininen reservi ja sen jäsenyhdistykset muusta vapaaehtoiselle suunnatusta toiminnasta. MERIPP:n Pohjanlahden koulutuspaikat ovat Suupohjan viirikö Kaskisissa, Vaasan meriosasto. Kokkolan meriosasto ja Perämeren meriosasto. Piiri tarjoaa monipuolista sotilaallisista merenkulun koulutusta reserviläisille sekä varautumisen ja turvallisuuden koulutusta kansalaisille

ja viranomaisille. Mainittakoon vielä, että MERIPP tekee alueella tiivistä yhteistyötä Rajavartiolaitoksen ja Pelastuslaitoksen kanssa.

Koulutus tulee lähelle

Kokkolassa merenkulkukoulutusta annetaan MPK:n omistamalla ja Sininen Reservi ry:n jäsenyhdistyksen, Keski-Pohjanmaan Meripuolustajat ry:n, hallinnoimalla linnakevene m/s Halkokarilla. Veneen sijoituspaikka on Kokkolan viranomaisstatamassa Ykspilajassa.

Alueellemme suunnitellussa merenkulkuun liittyvässä koulutuksessa pyritään saamaan vapaaehtoisuus näkyväksi, MPK:n tavoitteiden mukaan. Ensimmäiset kontaktit on jo saatu, ja näkyvyyttä haetaan yleisötapahtumissa, oppilaitoksille suunnatussa tiedottamisessa ja mahdollistamalla esim. simulaattorikokemuksia. Veneilyn ABC- tai Turvaa vesillä -kurssit ovat todennäköisesti tarjolla jo myöhemmin kesällä tai alkusyksystä.

Nousujohteista ja laadukasta koulutusta

Pohjanlahden koulutuspaikan toimesta on mahdollista saada koulutusta myös siviilipuolelle aina kotimaan liikenteen laivuriksi, koneenhoitajaksi ja päivystäjäksi saakka.

Meripuolustuksesta, veneilystä ja merenkulun koulutuksesta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä koulutuspäällikkö Ralf Strömiin, puh: 044 982 1033, tai ralf.strom(at)mpk.fi. Keski-Pohjanmaan Meripuolustajat ry:n puolesta kyselyihin vastaa Robin Häggblom, puh: 050 385 1996, tai robin.haggblom(at)gmail.com.

Teksti ja kuvat:
Jouko Liikanen

Koulutuspaikan päällikkö Ralf Ström, Meripuolustuspiirin Pohjanlahden koulutuspaikka.

Infoon osallistujat esittivät tarkentavia kysymyksiä koulutuspaikan päällikkö Strömille ja saivat niihin myös tyhjentävät vastaukset.

Vaasan Meriosasto

MERELLISTÄ TOIMINTAA

Vaasan Meriosasto suorittaa siviili-, sotilas- ja ammattiliikenteeseen valmistavaa koulutusta. Tarjoamme koulutusta alkaen kaikille tarkoitettu "Turvaa vesillä" -kurssista, jatkuen aina ammattimerenkulkuun valmistaviin Kuljettaja-, Koneenhoitaja- sekä Kotimaan liikenteen laivuritutkintoon asti. Koulutusten myötä voi edetä aina päivystäjän tehtävään asti.

VAASAN MERIOSASTO KOULUTTAA

 <p>Turvaa vesillä</p> <ul style="list-style-type: none"> • Naisten ABC • Nuorisotoiminta • Navigointi • Pelastautuminen • Aluksen käsittely • Teoria ja käytäntö 	 <p>Sotilasveneen kuljettaja, Kuljettaja</p> <ul style="list-style-type: none"> • SVK kirja • Hyväksytyt tutkakurssin jälkeen mahdollisuus Kuljettajankirjaan (ammattipätevyys) 	 <p>Laivuri, Koneenhoitaja</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kotimaan liikenteen laivuri ja Koneenhoitaja koulutukset yhteistyössä Aboa Maren kanssa 	 <p>Päivystäjä</p> <ul style="list-style-type: none"> • Toiminta pelastuslaitoksen öljyntorjunta- ja kuljetusaluksilla
---	---	--	---

Vaasan Meriosasto on yksi Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) Meripuolustuspiirin Saaristomeren - Pohjanlahden koulutusalueen paikallisosastoista. Tarjoamme vapaaehtoisista merellistä koulutusta, maanpuolustustahdon, ja -taitojen ylläpitämiseksi ja kohentamiseksi. Tärkeä toiminta-alueemme on merellä tapahtuvan öljyntorjunnan tukemiseen valmistautuvan Huotovierikon toiminnan aloittaminen ja valmiusjoukoksi saattaminen.

www.vaasanmeriosasto.com

 Vaasan Meriosasto

 MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYS
FÖRSVARSUTBILDNINGSFÖRENINGEN

Pitennetty veeälvee

No sehän ol semmonen tapaos seitenkymmenluvun alussa, että laettovat minut alokkaaks Hiukkavoaran rannaiteitinkomppanijaan ja sielläpä sitte tul essiin tämmönen asia kun pitkämatkalaeset. Se veäpel, eli tämä Lohvari käski tehä vappaamuotosen selostuksen kotmatkan pittuudesta ja muista aekataoluista. No minä siinä ankarasti vuntsoomaan, että millä sitä saes tunnint piisoomaan. Ensin junalla tietysti Pyhäsalameen, voan entäpä sitte ja mikä oes asemalta mahollisimman kaokana, kun kot ol kuuven kilometrin peässä. Juppas mieleen Latvasen asutusalue Hoapajärven rajolla ja sinne peäin

köröttee paekallislunjurilla ja sitte kinttupolokua ja pitkospuuta eli mitäpähän sylyki suuhun kuletti. Kovasti ihteen tyytyväessä sitte tämä novelli veäpelin toemistoon.

Eipä männy pitkään, kun Lohvarin sotaeni huuti minun nimmeä ja minä löen asentota vasemman käen peokalo tiukasti lakin kokartin peällä ja polovet loukkua lyyven niinkun pahinta peläten. Olhan sitä polovilla syytäki, kun Lohvari huus punasena, että työ valehteletta. Minä änkyttämään, että mitenkä niin, herra vääpeli. Se siinä karjumaan, että ei Latvasille mittään paekallisia mäne, ja minä siihen, että kuinka niin, herra vääpeli.

Nyt huiltel jo kylmät värreet pitkin selekee, kun oavistelin, että taes tulla vikatikki poijalle ja olhan se tullu, kun Lohvari työnti nokkasa melekein minun nokkaan kiinni ja sano hyytävästi, että MINÄ OLEN SIELTÄ KOTOISIN!

Armaha Herra luotuas! Hukkuvaha tarroo kuulema olokeenki ja kokkeilin viimesenä konstina sepiittee, että en minä sieltä Latvasilta, voan päenvaston Pyhäjärven toeselta puolen kaokoo Kumpumäestä, jossa kotmökkin nimi on Latvanen. Se sano, että paekallinen kulukoo tunnin vällein kirkon ja Rannankylän väliä, eikä se satu Kumpumäki sille akselille. Niin mäni alokkaalta toevo

nuoren elämän jatkumisesta, sotaookeoteen vievät nyt ja rättivaraston takana tietysti ampuvat, oesimpa valehellu viisaammin. Voan on sitä moalimassa hyvveeki. Lohvaria rupes minun tuska naorattamaan ja se

sano, että laetetaampa kotpitäjän poijalle tuosta pitkämatkalaesen paperit, vaekka mistä kaokoo se alokas oekkesti on, ja minä siihen itku kurkussa, että Ruotasen kaevoksen kuppeesta. Se löe leiman ja sano, että pittää alokkaan sinne män-

nessään vältellä kinttupolokua eikä verronkaan piä puota niiltä pitkospuilta. Hoe henkiin!

Vanaha kapteeni

Syväjohtamisen käytännön vuorovaikutustilanne, missä käyttäytymisemme, olemuksemme ja asenteemme ovat sellaista viestintää, millä yhteinen tavoite saavutetaan.

KUVA: ARKISTO/JOUKO LIIKANEN

Viestintä ja johtaminen - Syväjohtaminen

Oireet työyhteisöjen suhteissa tai hallinnollisissa kiistoissa johtuvat usein vääristä johtamismenetelmistä, sekavasta tai olemattomasta vastuunjaosta ja varsinkin viestinnän puutteista. Byrokraattinen hierarkkinen ja päällikkökeskeinen toimintamalli on tuhannen vuoden takaa. Olemme jo aikaa sitten siirtyneet liukuhihnoiden savupiippuajoista tietointensiiviseen asiantuntijoiden maailmaan. Ovatko johtamistavat jääneet esiteolliselle kaudelle?

MPK ja Puolustusvoimat ovat jokin aika sitten uusineet johtamiskoulutustaan. Ihmisten käsittely on periaatteessa samanlaista organisaatiosta riippumatta. On huomattava, että kriisitilanteissa johtosuhteet yksinkertaistuvat ja suoraviivaistuvat. Silloin toiminta on aikakriittistä ja pelkillä keskusteluilla ei pelasteta henkiä. Mutta rauhan oloissa kyse on koulutusorganisaatiosta, missä motiivointi ja ihmisten tukemi-

nen ovat avainasemassa.

Johtaminen on vaikuttamista. Koska johtajan tehtäviin ei johtamistapahtumassa kuulu tehdä suorittavia tai asiantuntijajäseniä, on johtaminen hoidettava viestimällä. Muussa tapauksessa hän siirtyykin asiantuntijaksi. Niinpä prof. Leif Åbergin mukaan varsinainen johtaminen on 95-prosenttisesti viestintää. Tässä viestiminen on käsitettävä sanan laajemmassa merkityksessä. Se ei ole vain sanallista, vaan itse johtamistilanne, käyttäytymisemme ja olemuksemme ja asenteemme ovat myös viestintää.

Syväjohtaminen on vuorovaikutuksen tulosta

Syväjohtamisen malli ei voi toimia ilman tavoitteellista vuorovaikutusta. Tämä onkin eräs suomalaisen johtamisen Akilleen kantapäitä. Kriisiajoilta ja tukkijätkäperin-

teestä on jäänyt vahvasti käytäntöön käskytsjohtaminen, jossa ei pahemmin perustella tai motivoita johdettavia. Mutta on väärinkäsitys, että se olisi ainoa tapa. Jotta johtaminen onnistuu on johdettavien sitouduttava johdettaviksi. Se ei tapahdu pakottamalla vaan yhteisillä sopimuksilla ja motivoimalla. Tässä tasavertainen kanssakäyminen ja keskinäinen arvostaminen johtajan ja johdettavien välillä on tärkeää. Tehtävät ovat erilaisia, ihmiset ovat tasa-arvoisia, yhtä arvokkaita.

Syväjohtaminen onkin vuorovaikutusta eli viestintää, missä oikea kontakti ja yhteinen sitoutuminen ovat mahdollisia. Tähän vaikuttavat seikat on määritelty syväjohtamisen kulmakivissä ja yhdeksän kohdan mallissa. Kulmakivet ovat: 1. Luottamuksen rakentaminen 2. Inspiroiva tapa motivoida 3. Älyllinen stimulointi 4. Ihmisen yksilöllinen ja tasavertainen kohtaaminen. Näi-

tä tarkentavissa alakohdissa korostuu palautekulttuuri. Jos johtaja ei saa palautetta, kuinka hän voisi havaita puutteita toiminnassaan saatikka korjata niitä

Syväjohtamisen tavoitteena on henkilöstön todellinen sitoutuminen itsensä kehittämiseen. Sellaisen arvoperustaisen tavoitteen saavuttaminen on mahdollista vain, kun johtamistapahtuman ja koulutuksen kaikkia elementtejä leimaa poikkeuksellinen laatu.

Tavoitteena toiminta

Tavoitteena vuorovaikutuksessa on siis saada aikaan haluttua toimintaa. Jos halu ja tavoiteta ovat vain johtajan päässä, ei siihen johdettava voi sitoutua. Kun nyky-yhteiskunnassa alaiset ovat usein paremmin koulutettuja ja oman alueensa parempia asiantuntijoita kuin johtaja, ovat em. periaatteet vielä tärkeämpiä. Johdettava kysyy: "Miksi minulla on joh-

taja?". On tunnistettava johtajan rooli valmentajana, auttajana ja tukijana. Enää johtaja ei ole kaikkivoipa, paremmin osaava "besserwisser". Työyhteisössä on olemassa eri roolit: tekijät ja näkijät, kädet ja aivot. Sen, kumpaan rooliin jäsen asettuu, ei pitäisi riippua asemasta vaan työnjaosta ja osaamisesta. Tutkimustenkin mukaan tähän suomalainen on valmis sitoutumaan, kunhan asiat on sovittu yhdessä.

Tempuilla ei pitkälle pötki

Syväjohtaminen on ennen kaikkea ajattelutapa. Ei sarja tempuja. Sen oikea toteuttaminen johtaa työyhteisön sitoutumiseen, keskinäiseen arvostukseen ja luottamukseen. Luottamus on eräs länsimaisen kulttuurin perusta. Johtaja voi luottaa alaisen työpanokseen ja harkintakykyyn, mutta vain silloin jos näin tapahtuu myös toiseen suuntaan. Jos alaisella on tunne, että johtaja ei sitoudu

hoitamaan ja tukemaan hänen asiaansa, ei luottamukselle ole maaperää. Luottamusta ei voi ottaa, vaan se annetaan lahjana. Miten se tapahtuu? Siinäpä kysymys, jota on syytä pohtia joka päivä. Syväjohtamisen testausosioilla voi peilata osuuko mielikuva omasta johtamiskäyttäytymisestä yksin sidosryhmien mielikuvaan. Yllätyksiä voi olla luvassa.

Veikko Hiiri,
tuottaja-ohjaaja, tiedottaja

Syväjohtaminen® on kehitetty nykyaikaisen asiantuntijaorganisaation tarpeisiin ja on laajasti käytössä elinkeinoelämässä. Kirjoittaja on työskennellyt 30 vuotta projektinjohdon, markkinoinnin ohjauksen ja viestinnän tuottajan tehtävissä yritysmaailmassa sekä julkishallinnossa. Hän valmistelee jatkotutkimusta viestintästrategioista sekä henkilöstöjohtamisesta.

M/s Halkokarin vesillelasku

KUVAT: ROBIN HÄGGBLÖM

M/s Halkokari laskettiin vesille perjantaina 8.6. Kokkolan viranomaissatamassa. Lauantaina MPK:n ja Kokkolan Meripuolustajat ry:n hallinnoima entinen linnakevene osallistui Mustakarin meripäiville. M/s Halkokari on yksi Merivoimien

MPK:lle luovuttamista linnakeveneistä. Vene on palvellut nimellä L-105 ja sitä hallinnoi kevästä 2015 alkaen Keski-Pohjanmaan Meripuolustajat ry. Alusta käytetään yhteistyössä MPK:n Meripuolustuspiirin Oulun meriosaston kanssa. Aluksen käyttö-

tarkoitus on koulutus ja siihen tämä alkuajan yhteysveneeksi suunniteltu vene soveltuu hyvin. Pituus 13,1 m. Leveys 4,2 m. Syväys 1,6 m. Marssinopeus noin 8 solmua.

-Jouko-

Ylennykset 4.6.2018

Tasavallan presidentti Sauli Niinistö on ylennänyt 4.6.2018 seuraavat reservin upseerit:

MAJURIKSI: Koskenoja Juha Mikael Forssa, Saarinen Osmo Johannes Kokkola.

KAPTEENIKSI: Huusari Pekka Tapio Kanus, Luomala Jarmo Johan Kokkola.

YLILUUTNANTIKSI: Jussila Esa Sakari Kärämäki, Jämsä Samu Aleks Nivala, Marjakangas Jari Heikki Haapajärvi, Matkaselkä Juha Matti Oulainen, Mustonen Jari Pekka Oulainen Ojala Heikki Antero Alavieska, Söderling Kau-no Kalevi Kokkola.

LUUTNANTIKSI: Aihio Niko Iiro Sakari Toholampi, Karhumaa Jani Kristian Pihtipudas, Manninen Nico Ville Antero Kokkola.

LUUTNANTIKSI (Merivoimat): Hautala Antti Tapani Kokkola.

Aluetoimiston päällikkö on ylennänyt seuraavat reservin aliupseeristoon ja miehistöön kuuluvat 4.6.2018.

YLIVÄÄPELI: Hertteli Petri Veli Mikael Kokkola.

YLIPURSIMIES: Sillanpää Timo Viljami Kokkola.

VÄÄPELI: Gädä Tommy Lars Erik Pedersöre, Valkama Jussi Petteri Kokkola.

YLIKERSANTTI: Aho Aleks Veteli, Aunola Aleks Antti Ilmari Ylivieska, Rasila Janne Sakari Pyhäjärvi, Timlin Sulo Matias Sievi. Hylkilä Ilkka Allan Toholampi, Kuusela Toni Petteri

Kokkola, Roiko-Jokela Timo Jukka Kokkola, Stenman Frej Wilhelm Luoto, Sandström Benny Ture Andreas Pedersöre, Selin Tobias Leif Rainer Pietarsaari. Janni Mikkonen Halsua.

KERSANTTI: Alahäivälä Ville Johannes Ylivieska, Finnilä Kari Erkki Pyhäjärvi, Huh-tala Tapio Johannes Oulainen, Lehtiniemi Mar-ko Petteri Ylivieska, Leinonen Jussi Markku Anttoni Haapavesi, Puutio Olli Otto Antero Ylivieska, Tikkanen Lauri Herman Aleksanter Haapajärvi. Jakobsson Magnus Hans Fredrik Kruunupyy, Karjula Olli Kristian Kokkola, Las-sila Pasi Antero Pietarsaari.

ALIKERSANTTI: Luhtasela Olli Markus Ylivieska, Niemelä Antti Tapani Haapavesi, Sipilä Tuomas Mikael Ylivieska. Råman Janne Aleks Kokkola.

KORPRAALI: Kuokkanen Ari Juho Aleks Haapavesi. Kero Roope Niko Petteri Kokkola, Levijoki Harri Samuel Kokkola, Myrskog Mattias Anders Sebastian Kruunupyy, Pirnes Jaakko Aleks Kannus, Rasmus Samuel Akseli Kokkola.

Osmo Saarinen ylennettiin majuriksi 4.6.2018. KUVA: ARKISTO/JOUKO LIIKANEN

KESKI-POHJANMAAN piirin PERINNEASE- AMMUNTAKILPAILUT

Tiistaina 3.7. klo.17. Pyhäjärvi
lisätiedot MPK:n kurssi
7100 18 12025

Palkitsemisia

RESERVIUPSEERILIITTO

Hopeinen ansiomitali:

Esko Valikainen Kalajoen Res.Ups. kerho
Lassi Suni Kalajoen Reserviläiset

KESKI-POHJANMAAN MAANPUOLUSTAJIEN RIIRI RY

Hopeinen ansiomitali:

Sakari Sykäräinen Autokilta

Reserviläisten pienoiskiväärin piirinmestaruus- kilpailut 10.5.2018 Nivalassa

60 ls makuu

Miehet

1. jääkäri Jarno Uusivirta, Nivala.....563

Miehet 50

1. alik. Yrjö Uusivirta, Nivala576

2. korp. Mika Tenhunen, Nivala.....534

Miehet 60

1. korp. Eero Marjakangas, Ylivieska..571

2. alik. Matti Ylikoski, Nivala.....549

Miehet 80

1. kapt. Alpo Hakala, Kokkola.....561

3 x 20 ls

Miehet 50

1. alik. Yrjö Uusivirta, Nivala525

Pohjanmaan Maanpuolustaja on
Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piiri ry:n,
Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Kilta ry:n,
Österbottens Försvargille - Pohjanmaan Maanpuolustuskiilta rf:n,
Vaasan Maanpuolustusnaiset ry:n sekä Keski-Pohjanmaan
Meripuolustajat ry:n yhdistysten tiedotus- ja jäsenlehti.

Talousasiat: Rauna Hauta-aho P. 040 581 7412
rauno.hauta-aho@sok.fi. **Paino:** Botnia-Print Oy, Kokkola

Aineistopäivät:

Talvisodan päättymisen 13.3.

Marskin syntymäpäivä..... 4.6.

Haminan rauha 1809..... 19.9.

Itsenäisyyspäivä 6.12.

OSOITTEENMUUTOKSET

RES: (09) 4056 2040
toimisto@reservilaisliitto.fi

RUL: (09) 4056 2054
toimisto@rul.fi

Autojoukkojen Kilta:

Ari Olli 050 375 4257
ari.am.oll@gmail.com

Vaasan Maanpuolustusnaiset:

Tuula Autio 050 066 6229
tuulahelena.autio@gmail.com

Österbottens Försvargille:

Ilkka Virtanen 050 537 7909
ilkka.virtanen@uva.fi

K-P Meripuolustajat:

Jari Kivioja 050-5311463

**POHJANMAAN
MAANPUOLUSTAJA**

Päätoimittaja: Jouko Liikanen P. 044 558 2603
paatoimittaja@kpmaanpuolustajat.fi
www.kpmaanpuolustajat.fi